

*ALIAS

Šią vasarą stovyklose	190
Jaunučiai Dainavoje — Dainora	191
Jaunučiai ir moksleiviai Kennebunkpore — Dainora	192
Moksleiviai stovyklauja:	
Montrealyje	193
Wasaga, Kanadoje — R. Girduškaitė	194
Dainavoje — Dainora	196
Prisiminimai iš SAS stovyklos — Jurgis Oniūnas	198
Sendraugiai stovyklauja	202
Vedamasis	204
Stovyklos (kolažas)	205
Ex libris: Žvilgsnis į pokario literatūrą — Sesuo M. Jurgita	209
Studentų ateitininkų kursai Dainavoje	210
Dainavoje — Aloyzas Pakalniškis	212
Poezija	
Kęstučio Gaidžiūno poezija	207
Lyg naktis — Laima Švėgždaitė	215
Neramus sekmadienis — Juozas Vilaikis	216
Kambario šešėliai — Aleksandras Pakalniškis, jaun.	216
Sportas: Futbolas lietuviuose	217
Jaunystė lydi mus. (Iš MAS stovyklų laikraščių)	
Kursantui (eil.)	220
Medžiai — Rusnė Vaitkutė	220
Viešas laiškas draugui namie	221
Onytė Landrytė (satyra)	viršelio 3 psl.
Žodžiai pažodžiui	201
Auksinė plunksna	211
Viršelis: Rimo Laniausko	
Nuotraukos: M. Borusienė: 194, 195, ir MAS nuotraukos kolaže.	
Kazys Razgaitis: 198, 199, 200 ir SAS nuotraukos kolaže.	

Lietuvių katalikiškojo
jaunimo žurnalas

Rugsėjis

September

1969

7

REDAKCIJA: Vyriausias redaktorius — Jonas Šoliūnas; nariai: Elenutė Bradūnaitė, Jūratė Jasaitytė, Gabija Juozapavičiūtė, Algis Norvilas, Aleksandras Pakalniškis, jaun., Raimundas Šilkaitis, Aldona Zailskaitė, Povilas Žumbakis.

REDAKCIJINĖ KOLEGIJA: R. Abromaitytė, (Montreal, Kanada); A. Barzdukas, (Washington); I. Bublėnė, (Cleveland); J. Gaila, (Philadelphia); D. Jasaitytė, (Boston); R. Kubiliūtė, (Adelaide, Australija); I. Raulinaitienė, (Los Angeles); M. Slavėnienė, (Sidney, Australija); J. Šulcas, (Roma, Italija).

TECHNIKINĖ REDAKCIJA: Vita Noreikaitė, Liucija Norvilaitė, Danutė Vasiukevičiūtė. Laužymas; Aldona Zailskaitė. Spaudos darbus atlieka Draugo spaustuvė Chicagoje.

ADMINISTRACIJA: Juozas Polkaitis — ATEITIS, 7235 S. Sacramento Ave., Chicago, Illinois 60629. Telefonas 312 434-2243.

ATEITIS yra Moksleivių Ateitininkų Sąjungos Leidinys. Prenumerata metams JAV ir Kanadoje \$5.00, susipažinimui prenumerata \$3.00, garbės prenumerata \$10.00, visur kitur laisvame pasaulyje \$3.00. Redakcija: 6641 So. Albany Avenue, Chicago, Illinois 60629. Telefonas 312 737-5096.

ATEITIS — The Lithuanian Catholic Youth Magazine. Published monthly, except June and July by the Lithuanian Catholic Youth Association, Business address: 7235 South Sacramento Avenue, Chicago, Illinois 60629. Yearly subscription in the US and Canada \$5.00. Single copy, 50 cents. Second class postage paid at Chicago, Illinois.

Ateitis

Šią vasarą stovyklose

Paskutiniojo dešimtmečio laikotarpyje stovyklavimas mūsų organizacijoje buvo tiek įtakingas, jog jis pakreipė net organizacinį darbą kita linkme. Šiandien apie stovyklavimą jau nebekalbama kaip apie pramogą, bet būtinybę organizacinėje veikloje. Jis tam tikra prasme yra organizacinio darbo skatintojas ir judintojas, bei drausmės palaikytojas.

Prieš keliolika metų, ypatingai tremties dienose, stovyklavimas buvo daugiau tik senų draugų susitikimas. Jis buvo netik proginis, bet ir pramoginis. Laikui bėgant, sąlygoms keičiantis, keitėsi ir stovyklavimo prasmė bei reikšmė.

Dabar stovyklavimas yra viena pagrindinių ateitininkų, ypač jaunesniųjų, veiklos sričių. Galima net teigti, jog, sakykime, moksleivių sąjungoje yra tai vienas didžiausių veiklos skatintojų. Šiandien dažnas moksleivių tik ir telaukia vasaros stovyklos, idant ir vėl galėtų atnaujinti prasidėjusią draugystę. Neretai dabar jau galime moksleivį ir pabauginti, sakant, kad jei nebus drausmingas — valdžia stovyklon nebeleis. O tai jau daug, nes mūsų sąjungai drausmės priemonių niekadoms nebus per daug. Moksleiviai savo stovyklose netik gražiai praleidžia laiką. Čia nesąmoningai užsimezga draugystės net ir tarp tolimiausiai gyvenančių.

Studentuose dar geriau. Įvairios žinios byloja, jog daugelio lietuviškų šeimų sukūrimo užuomazga prasidėdavo vasaros stovyklose, arba įvairiuose kursuose.

Sendraugių stovyklos mūsų vyresniajai kartai yra tartum išpažintis. Čia senimas atsikvėpia, atsimena ir prisipažįsta. O visa to jiems labai dažnai reikia.

Vargu ar bereikia įrodinėti mūsų stovyklų, bei kursų didelę reikšmę ir naudą. Visa tai byloja pasisakymai, kalbos ir aprašymai apie stovyklas. Stovyklos ir kursai yra naudingi ir reikalingi netik paskiram ateitininkui, bet ir visai mūsų organizacijai. Užtat yra būtina, jog mes kuo daugiau kreiptum dėmesio į stovyklavimo tvarkymą.

Nėra tobulos, arba net patenkinamos, mūsų stovyklavimo programos. Trūksta kruopštaus dienotvarkių paruošimo, dažnai dejuojame dėl vadovų nepakankamos kokybės ir kiekybės. Visa tai kelia rūpestį visai federacijai.

Stovyklų reikšmė ir nauda ateityje nuolatos kils ir didės. Ar tam darbui spėsime pasiruošti ir pajėgsime iššauktį laikui priimti parodys netolima ateitis.

Idant mūsų stovyklavimu būtų daugiau domimasi, Ateities redakcija ir sumanė šį numerį skirti mūsų stovyklavimams ir kursams apžvelgti.

Kiekvienas mūsų, perskaitęs reportažus ir išpūdžius apie praėjusius stovyklavimus ir kursus, yra kviečiamas ir pagalvoti apie tai kaip galima būtų prisidėti prie jų pagerinimo. Žodžiu, kviečiame nelikti pasyviais, o tapti geresnės ateities statytojais. Juk tai kiekvieno mūsų pareiga. Ar ne?

Jaunučiai Dainavoje

Išbaidyta ir išvaikyta, vargšė pelytė sėdėjo pakampėje drebėdama ir žiūrėdama į sugriautą pasaulį. Kas čia darosi? Atvažiavo daug jaunų vaikų liepos 6 dieną ir užėmė jos pasaulį Dainavoje. Rūdės, tie vaikai tokie maži, bet traukė savo lagaminus kuo greičiau į kalnelį — į barakus. Nubėgo pelytė į salę. Žiūri, kad visi jau čia. Nėra jai kur pabėgti, tai sėdėjo ir klausės. “Ką jie čia kalba — mes esame viena šeima.” Jų čia tiek daug! Aš turiu daug brolių pelyčių, bet čia vaikų yra per daug vienai šeimai. Pažiūrėsim kaip išeis.” galvojo pelytė. Stai ga pasigirdo didelis triukšmas ir žiūri pelytė, kad visi bėga laukan. Greit pasitraukė į šoną, kad nesumindžiotų jos.

Kasdieną pelytė eidavo su vaikais į pašnekesius apie at-kų principus, mandagumą ir t.t.; sportuoti arba žaisti visokiausių žaidimų; į dainavimą kur ji taip garsiai dainuodavo su vaikais, jog vos balso neprarado; į rankdarbius kur išmoko siuvinėti takelius, daryti plakatus, paukščiukus ir daug daugiau; į rašymą kur turėjo progos pagalvoti ir daug parašyti apie stovyklą, tėvus ir t.t.; ir ėjo drauge pasakų klausytis apie milžinus ir padavimus...

Bet smagiausiai pelytei buvo eiti maudytis su vaikais. Ten, anoje pusėje ežero praleido 2 val. besilinksminant. Kartais net ilgiau išbūdavo, valgant pavakarius, dainuojant arba žaidžiant. O! smagu!!

Vakare, kai saulė leidos visa šeima susirinkdavo prie laužo pasirodyti ir padainuoti, arba salėje pažiūrėti filmų ir lėlių teatro, pažaisti, išvaidinti pasakas, pažiūrėti vėžlių rungtynių ir dar visokių dalykų išdarinėti. Pelytei geriausiai patiko Kaukių Balius, nes ten vadovai gra-

žiai pasirodė. Kun. Saulaitis apsirengęs kaip balerina gražiai pašoko. Seselės atėjo kaip hippies, o du berniukų vadovai apsirengė kaip seselės, ir dvi mergaičių vadovės atėjo kaip kunigai. Visi tiek juokėsi kai pamatė, kad šonai vos neplyšo. Likusieji vadovai atėjo kaip nykštukai, labai įdomiai apsirengę.

Jau buvo 9 val. vakaro ir pelytė pradėjo žiovauti. Pavalgius naktiepiečius, su vaikais nulėkė į barakus, kur, po pasakos, saldžiai užmigo.

Pelytė dabar suprato kaip tiek daug vaikų gali priklausyti vienai šeimai. Ji net pati pasijuto kaip šeimos dalis šioms dviem savaitėms (liepos 6 d. iki 20 d.). Sapnuose pelytė vis atsiminė vadovų žodžius — ŠYPSOKIS!

Dainora

Jaunučių Stovyklos vadovybė:

kapelionas	kun. Saulaitis
administracija	ses. Ignė
komendantas	p. Pleinys
mergaičių globėja	p. Kazlauskienė
mergaičių vadovė	Birutė Balčiūnaitė
padėjėjos	Onytė Kliorytė ir Dainora Juozapavičiūtė
berniukų vadovas	Romas Puteris
padėjėjai	Linas Vaitkus ir Kęstutis Šeštokas
sporto vadovai	Vytas Valaitis ir Regina Kryžanauskaitė
padėjėja	Onytė Kliorytė
laikraščėliai	Dainora Juozapavičiūtė
rankdarbiai	ses. Monika
vakarinės programos ir pasakos	Elenutė Bradūnaitė
stovyklos sekretorė ir rankdarbiams padėjėja	Elenutė Razgaitytė
dainos	Rimas Kasputis

antrą savaitę po globėjų kursų prisidėjo:

Daina Kojelytė
Daiva Masilionytė
Bernadeta Braciūtė
Rusnė Vaitkutė

Jaunučiai ir moksleiviai

Kennebunkporte

Šiais metais pradėjome moksleivių bei jaunučių ateitininkų stovyklą rugpiūčio 3-čią dieną. Suvažiavo iš įvairių vietovių — New Yorko, Bostono, Worcesterio, Baltimorės ir Philadelphijos. Oras gražus ir stovyklautojų nuotaika gyva. Kasdien kartu diskutavome įvairiomis temomis, tinklinį žaidėme ir pasireiškėme vakarinėse programose.

Vadovybę sudarė: dvasios vadai Kun. Stasys Yla pirmai savaitei, o Kun. Šulcas iš Romos antrajai savaitei, komendantas — Kazys Razgaitis, mergaičių vadovė — Laima Gustainytė, berniukų vadovas — Jurgis Oniūnas, sporto vadovai — Regina Kryžanauskaitė ir Antanas Dambriūnas, muzikos vadovas — Rimas Juzaitis, jaunučių globėjos — G. Ivaškienė, T. Gečienė ir Dalia Jasaitytė. Stovyklos vyriausias vedėjas buvo p. Juozas Gaila. Šiomet buvo kviečiami būti padėjėjais pasireiškęs jaunimas ateitininkiškiškoje veikloje. Danutė Vaškelytė, Gita Merkevičiūtė, Danguolė Jonynaitė, Aldona Šalčiūnaitė ir Vytautas Maciūnas padėjo su jaunučiais ir prisidėjo prie laikraščelio redakcijos.

Gintarė Ivaškienė kalbėjo apie šokių. Pasižiūrint į šokančius, matome estetinę ir moralinę dalį. Tai yra, ar gražiai atrodo. Kiekvienam žmogui neviskas tinka. Galima tą pritaikyti ir prie šokių. Šokiai mūsų jausmus išreiškia ir turi būti pritaikyti prie mūsų charakterių.

Dalia Ivaškienė skaitė paskaitą "Šei-

ma ir aš". Šeima yra ideali aplinka, kurioje vaikai auga, bręsta ir mokinasi. Kiekvienas turi savo atsakomybę ir turi dirbti visų šeimos narių gerovei.

Plačiau apie šeimyniškumą kalbėjo C. Surdokas. Šeima yra mokykla, organizacija, bažnyčia ir valstybė. Tėvas yra jos maitintojas, o motina auklėtoja ir raminotoja. Vienas kitam turi pasitikėti, kad būtų laimingi.

Kun. Stasys Yla pravedė diskusijas apie šeimos stilių. Paaiškino mums, kad įėjus į namus reikia atpažinti kokios tautybės ir tikybos. Ateitininkų namuose turėtų atsispindėti mūsų principai. Taip pat, žmogaus ir šeimos tipas, skonis ir tautybė atsispindi namų stiliuje. Žmogaus sukurtas, stilius yra veidrodis, kuris formuoja žmogų.

Dailininko Žoromskio tema lietė meną. Supažindino visus stovyklautojus su spalvomis ir jų reikšme mene; kaip jos suderinamos ir paveiklo verte.

Vakarais buvo įdomios programos. Kelios mergaitės iš Philadelphijos padainavo lietuviškų dainų, Vytautas Volertas ir Linas Vaitkus pašoko baletą, Ateities orkestras iš Philadelphijos pagrojo ir Regina Kryžanauskaitė graškčiai pašoko išraiškos šokį.

"Greitai, greitai laikas bėga" ir atėjo laikas mums išsiskirstyti. Tačiau pilnomis adresų knygutėmis išvažiavome tikėdamiesi kitais metais vėl susitikti.

Dalia Jasaitytė

Moksleiviai stovyklauja

MONTREALYJE

Kokia čia stovykla bus — pagalvojau tik nuvažius į Kanados miškus — viena savaitė tai tik pusė stovyklos! Pradėjau nešti savo daiktus į mergaičių baraką. Pusę kelio užlipus, viskas paaškėjo — bus negalima tikriausiai ištverti dvi savaites! Jau dabar batai pilni nelabai mažų akmenukų ir kuo aukščiau lipu, tuo mažiau oro randu.

Tačiau gamta nenugalėjo stovyklautojų. Pirmą rytą lijo, bet nuotaika visų vis tiek buvo labai gera. Vaikai viens kitą gaudė, o tėvai aikštę lygina, palapines stato, lagaminus tempia į kalną. Antrą dieną saulė nuo pat ryto pradėjo kaitinti, bet mes laikėmės dienotvarkės, nors prakaitas ir varvėjo upeliais. Trečią dieną stovyklautojai išsiprašė leisti ilgiau maudytis, tai visus užsiėmimus ir sportą praleidome bemirdami vandenyje. Visos savaitės popietės panašiai ir praėjo. O vakarais, buvo kitokios problemos — karas su uodais. Nė Dainavoje jų nėra tiek daug. Tačiau stovyklautojai, apsiginklavę visokiais papurškalais, kas vakarą rinkosi prie laužo. Pasirodymų nepritrūkdavo, ypačiai, kai stovyklautojai sužinojo, jog taip gali nemažai taškų užsidirbti. Ir nepaprastai daug muzikantų atsirado. Iš pradžių tik vienas kitas tedrįso praversti dainą, bet prieš paskutinį laužą daugumai dainų stovyklautojai jau buvo užsiprašę padiriguoti.

Per dieną gerai privargę, dauguma stovyklautojų tuoj užmigdavo. Tačiau keli dar vis pajėgė kur nors trumpam užsukti. (Tai tyčia darydavo, kad vadovai per daug neišmiegotų).

Montrealio stovykla buvo tikrai nepanaši į kitas. Pavyzdžiui, iš ryto stovyklautojus su muzika prikeldavo. O jeigu kam ta muzika gražų sapną primindavo,

tai švilpukas jį greit išblaškydavo. Po mankštos — visi į prausyklą! Tačiau ten nepaprastai gražiai sutvarkyta — be vamzdžių, be kranų. Vanduo visą laiką teka šaltas; apačia išklota akmenėliais; gali ir žuvytę pagauti, jei gana ramiai stovi. O vaizdas, kaip sapne — saulė blizga nuo vandens, ir kitoje pusėje šito ežero kyla mišku apaugęs aukštas kalnas!

Čia vyresnieji moksleiviai turėjo ir daug kantrybės. Kas dieną jie rinkosi su malonumu lipdyti šiaudelius ir pabaigoje suruošti savo rankdarbių parodėlę. Kai nestatė šiaudinių koplytelių, jie rašydavo į laikraštėlius. Išsireiškimo stilius labai aiškus: kuo trumpiau, — tuo geriau. Bet mintys dažnai buvo geros; tik energijos pritrūkdavo jas plačiau aprašyti.

Buvo paklausta kodėl atvažiavai į stovyklą. Nereikėjo ilgai galvoti — atvažiavau, nes norėjau būti su draugais; todėl, kad čia smagu, nes visi gyvename kaip viena didelė šeima, bet ne taip, kaip namie. Iš tikrųjų, taip ir buvo. Svetimi vaikai greit pasidarė pažįstami, o pažįstami — geri draugai. Kur kitur truko dvi savaites gerai susigyventi, čia buvo atlikta per vieną.

Iš vienos pusės ten stovyklautojai pavargo — galėjo lakstyti, lipti į kalnus ir maudytis kiek tik troško. Iš kitos pusės galėjo atsipūsti nuo pamokų. Ten nebuvo tokių “mokytojų”, kurie “pumpuotų” stovyklautojams kažkokias istorijas, datas, ar principus. Vaikai mokėsi iš susitikimų su kitais, begyvendami kartu, šeimyniškoje dvasioje. Dabar elgiantis su artimu kaip su broliu, stovyklautojai kasdien bandys įgyvendinti ateitininkiškuosius principus. Stovykloje principai buvo ne aiškinami, bet įgyvendinti, linksmai.

ra

WASAGA, KANADOJE

Buvo gražus saulėtas rytas Wasagoje. Aplink girdėjosi paukščių čiulbesys, retkarčiais pertrauktas varlės kurkimu. Saulės šildomame smėlyje skruzdės jau rėpliojo, uodai pusryčių ieškojo.

Staiga, gilią tylą suaižė automobilių motorų garsai. Seni draugai ir draugės uoliai vilko patalus ir lagaminus į barakėlius. Vadovai lakstė, rūpindamiesi stovyklautojų patalpinimu. Virtuvėje skambėjo puodai; per langą žiūrėjo išalkusiųjų veidai. Ateitininkų stovykla prasidėjo.

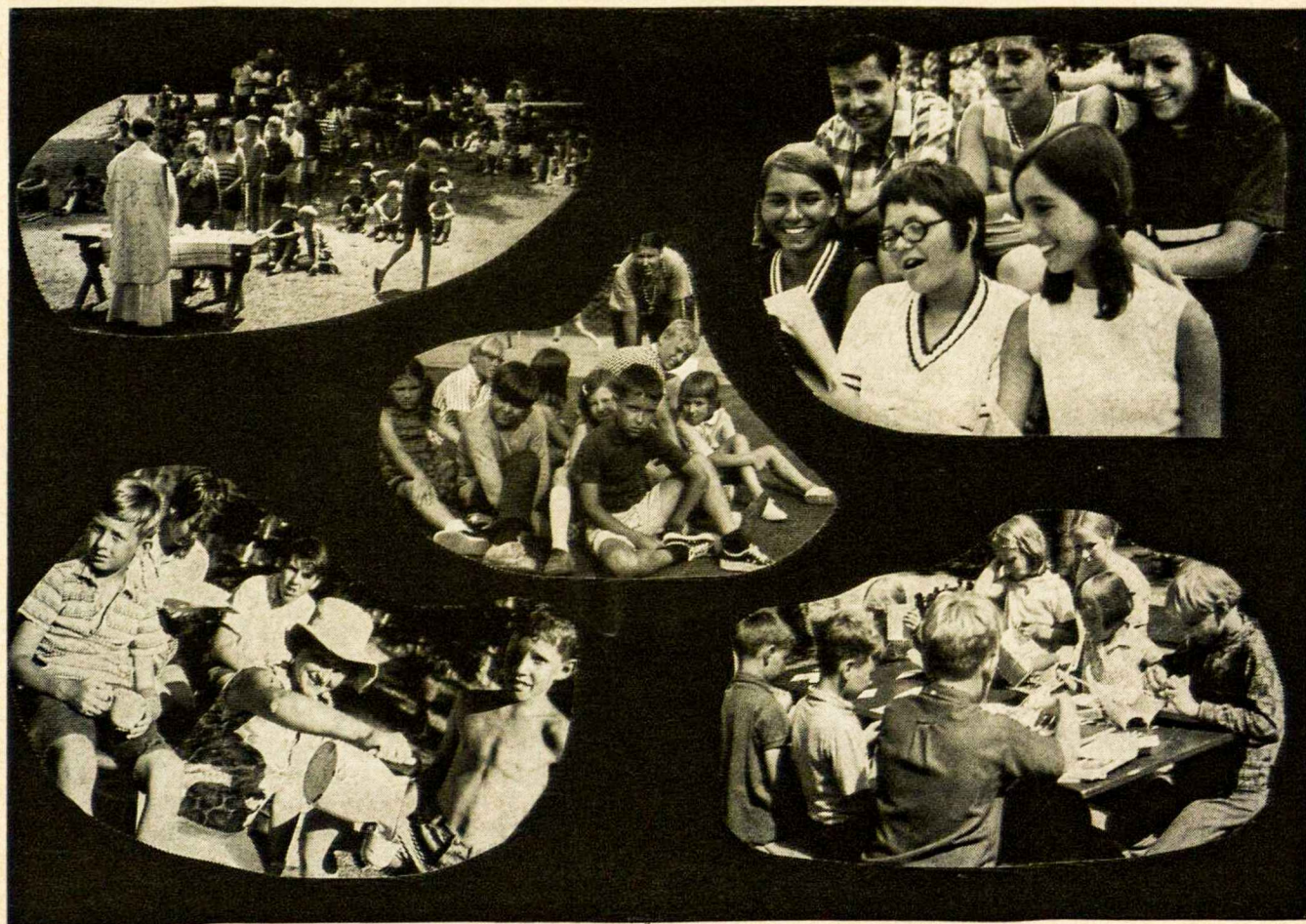
Kaip ir kiekvienais metais, stovyklai yra parinkta pagrindinė tema.

“Esame viena šeima” — šiais metais,

turbūt praktiškiausiai įvykdyta stovyklos tema. Kaip kiekvienoje šeimoje, buvo jaučiama daug džiaugsmo, skausmo, liūdesio ir meilės per tas dvi trumpas savaites.

Kitais laikais Wasagos ateitininkų stovykla visados turėjo didesnę skaičių moksleivių ir jaunučių; stovyklą daugiau savinosi moksleiviai. Šiais metais “Šeimą” dominavo jaunučiai, nes buvo ne tik didelė, bet gera sauja moksleivių.

Programos buvo paruoštos — viena jaunučiams, kita — vyresniems; ir abi programos buvo suderintos į vieną dienvartę. Jaunučiai ir vyresnieji susitikda-

vo per pamaldas, vėliavos pakėlimą ir nuleidimą, valgymą, maudymąsi ir vakarinę programą. Vyresniems programa buvo truputį daugiau suvaržyta; ypač berniukams, nes jų buvo mažas skaičius.

Dieninės pašnekesių temos visos išsiplėsdavo iš bendros temos. Tos temos buvo: šeimyniškumas kaip ateitininkų principas, šeimyniškumas ir religija, šeima ir tautiškumas, šeima ir asmuo, šeima ir meilė; universali meilė. Šias temas pristatė Joana Kuraitė, K. Manglicas, kun. Ambrozius Prakapas, dr. A. Musteikis ir kun. Placidus Barius.

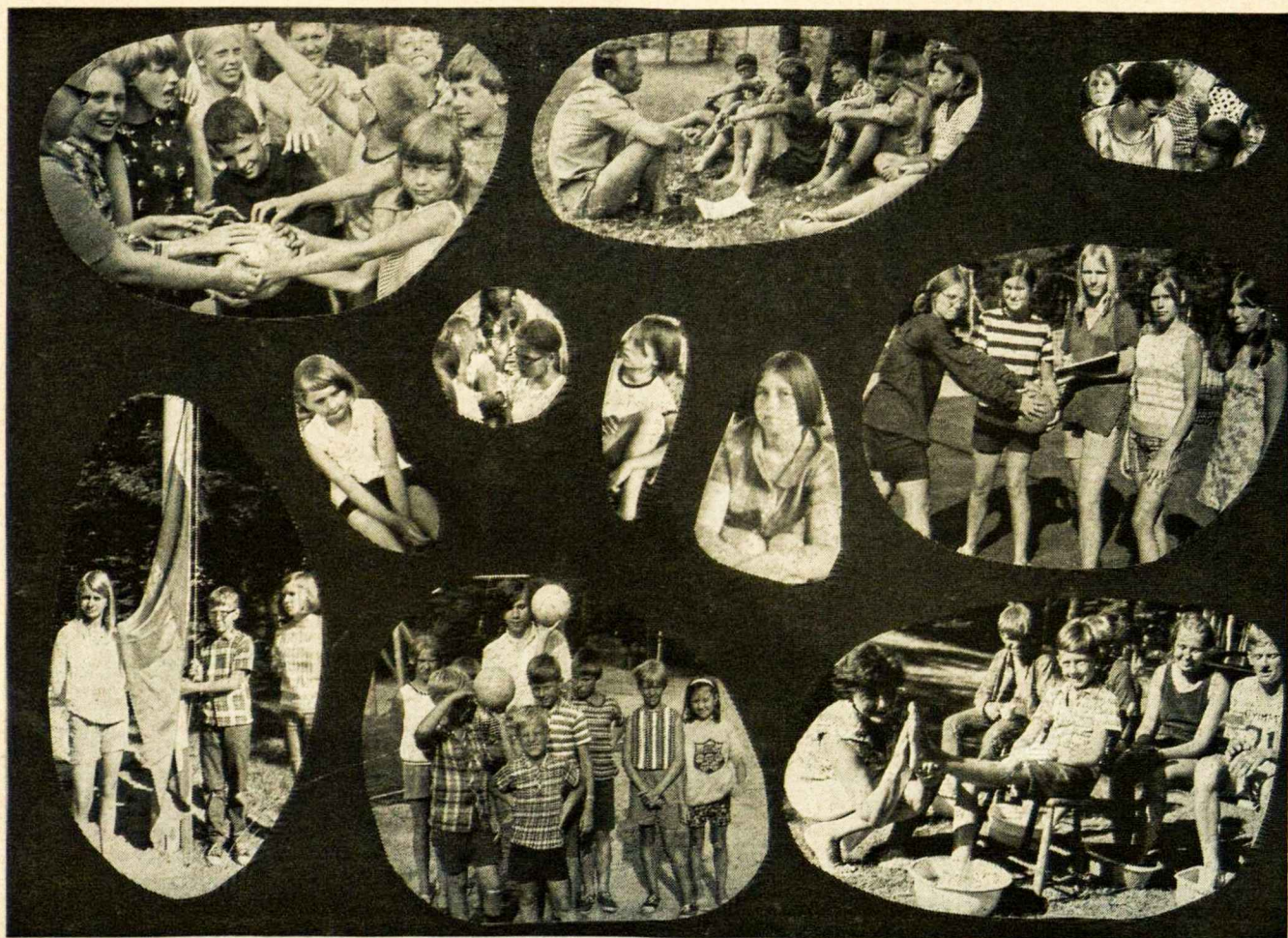
Temų pristatymą sekė pratybiniai darbai, arba diskusijos — papildant pašnekesius.

Įdomiausia dalis buvo liturgija. Mišios buvo kasdien laikomos lauke — ant kalnelio po pušim. Mišių laikas buvo pajavairintas. Liturgija buvo priderinta prie dienos temos. Dvejos Mišios kurios paliko ypatingą įspūdį buvo Krikšto Atnaujinimas ir bendra išpažintis.

Be žygio "Ateičiai", kuris gimė pernai Wasagos stovykloje ir buvo šiais metais padarytas kitose atkų stovyklose, turėjome tradicinę iškylą autobusais į Stratfordą — pamatyti Shakespearo "Hamletą". Čia įvyko nelaimė, kuri suteikė daug liūdesio visai stovyklos šeimai. Vienas iš dviejų autobusų susidūrė su sunkvežimiu ir dėka Dievo, bei šoferio patirties, tik nedaug stovyklautojų buvo nesunkiai sužeisti. Čia pamatėme meilę ir rūpestį stovyklos tėvo (komendanto) Kazimiero Maglico ir stovyklos mamos (slaugės) Pirkūnienės.

Stovyklą užbaigėme trumpai ir drūtai, bet neformaliai — gal net pergreitai. Saulė spirgino ir ašaros ant smėlio ilgai neišsilaikė. Visi namo išsivežė naujai išmoktas dainas, išdiskutuotas temas, draugų ir draugių adresus ir atsiminimus — į savo šeimą. Atsisveikinimo liūdesį nuramino žodžiai: "Pasimatysime kitais metais!"

R. Girdauskaitė

DAINAVOJE

Sukosi, sukosi... Sukosi mūsų mintys, sukosi žodžiai ir jausmai paliekant Dainavos moksleivių ateitininkų stovyklą. Pagaliau, po kelių savaitių, šis sukūrys pradėjo ramintis ir pamatėm Švyturį — “Šeimos Švyturį”. Pakėlėme jį į rankas ir pradėjome skaityti. Juk tai mūsų stovyklos laikraštėlis! Beskaitant ir sukūrys pranyko ir pradėjo prisiminimais paeiliuj sugrįžti. Tie, kurie turi šį laikraštėlį gali pasiskaityti, o kitiems reiks trumpai apibudinti mūsų šeimynišką gyvenimą dvi savaites Dainavoje.

Sekmadienis. Birželio 22 diena, ir atidundėjo Dainavon pulkai (gal koks 100) stovyklautojų. Didesnė dalis atvažiavo su autobusu iš Chicagos ir apylinkės. Barakai paplūdo jaunimu, ieškant vietos apsisototi kur nors pakampėje su draugais. Spėję tik numesti daiktus ant lovų, buvom suvaryti salėn atidarymui, kur buvo gera proga mums pristatyti šios stovyklos šeimos “tėvus”:

kapelionas	kun. Ant. Saulaitis S.J.
komendantas	Algis Norvilas
administratorė	ses. Ignė
muzikos mokytojas	mok. Faustas Strolia
berniukų vad. padėjėjas	Paulius Alšėnas
mergaičių vad. padėjėja	Laima Gustainytė
sporto vadovai	Jurgis Juodėnas ir Regina Kryžanauskaitė
berniukų vad. padėjėja	Jurgis Oniūnas
mergaičių vad. padėjėja	Joana Kuraitė
stovyklos sekretorė	Elenutė Razgaitytė
vakarinės progr. vedėja	Elenutė Bradūnaitė

Mes vaikai tik sėdėjom aplink žiūrėdami. Tiek daug čia “tėvų”! Bet, paėmus iš kitos pusės, daug ir vaikų! Vakare turėjome šokius. Turbūt “tėveliai” norėjo, kad geriau susipažintumėm su šeimos nariais. Taip ir baigėsi pirma diena gyvenant naujoje šeimoje. (PAAIŠKINIMAS: Lietuvių bendruomenė paskyrė šiuos metus kaip “šeimos ir švietimo” metais, to-

dėl prisitaikant prie šios minties, moksl. At-kų stovyklos tema buvo — “Mes esame viena šeima”.)

Žinome, kad bus sunku gyventi naujoje šeimoje ir pritapti prie jos taisyklių, bet keltis 7:30 val. ryto? Tai jau per daug. Purtydami galvas išslinkome laukan su vos pramerktom akim mankštintis. Mankšta turi prikelti žmones, bet mes, po 15 minučių grįžom ir vėl dribom į lovas miegoti. Jau buvom kelios pradėjusios saldžiai sapnuoti ir net knarkti, kai pasigirdo aštrus švilpukas ir balsas raginas eiti į Mišias. Naujokė beiniant garsiai galvoja “penktadienis, šeštadienis,... atvažiavom sekmadienį, tai vakar! Reiškia šiandien pirmadienis. Bet kam Mišios?” Nežinojo ji, kad kiekvieną dieną teks eiti į Mišias. Nežinojom ir mes, kad kun. Saulaitis taip pajvairins Mišias, kad mes norėsime eiti. Naujas kunigas, naujos ir idėjos: susikaupimo vakare, Mišios buvo lauke su žvakėmis ir kandanciais uodais. Atnaujinome krikšto pažadus. Bent dabar, mes supratome ką krikštas reiškia. Kitą vakarą buvo Mišios apie šviesą ir ugnį. Salėje buvo tamsu. Tik viena žvakutė degė kai du vaikai skaitė apie tamsą ir šviesą. Uždegė lauželį ir sekė skaitymai. Bet, daugumai, didžiausią įspūdį sudarė vakarienės valgymas Mišių laiku. Visi sėdėjome prie gražiai padengtų stalių ir valgėme vakarienę prieš paskutinį palaiminimą. Visos Mišios stovyklos laikotarpyje, padėjo sujungti visus arčiau, ypač kai susiimdavom rankoms bekalbant “Tėve Mūsų”. Tikrai visi pajutome vienybę.

Po Mišių, išgirdau tą pačią naujokę komentuojančią, kad buvo tikrai įdomios ir buvo pirmas kartas kai ji tikrai dalyvavo Mišiose. Vėliavos buvo pakeltos ir visi grūdomės salėn puolant prie maisto.

Taip greitai maistas slydo išalkusių bur-
non, kad turėjo mums ateiti pasakyti nu-
kraustyti stalus, kad šeiminkėms bent
liktų kšnelis. Pagaliau, tvarkymosi me-
tu, radome kelias minutes savo rūbus
gražiai išpakuoti prieš einant į pašneke-
sį. Paskaitininkai buvo:

Paulius Alšėnas	Stovykla kaip šeima
Kun. Ant. Saulaitis .	Įsijungimas ir Kas svarbu gyvenime?
J. Šoliūnas ir	
A. Zailskaitė	pristatė Ateities žurnalą
Ses. Ignė	Socializacija
Kun. Stasys Yla	Šeimos stilius
Algis Norvilas	Vertybės šeimoje
Tėvas Ged. Kijauskas	Laiminga šeima
Elona Vaišnienė	Šeima — nariai ir problemos

Be paskaitų buvo sporto diena, kurio-
je visi dalyvavo, atskirai arba būrelių žai-
dimuose. Ypatingas įvykis buvo “Žygis
Ateičiai”. Anksti iš ryto stovykla sukru-
to ir išžygiavo kalnuotais, akmenų pil-
nais keliais į Wampers Lake. Neužteko
to. Pasitaikė karščiausia diena tas 20 my-
lių išeiti. Bet išsimaudę, nepaisant karš-
čių, grupė narsių žygiuotojų nutraukė to-
lyn, kol kiti parvažiavo stovyklon. Vaka-

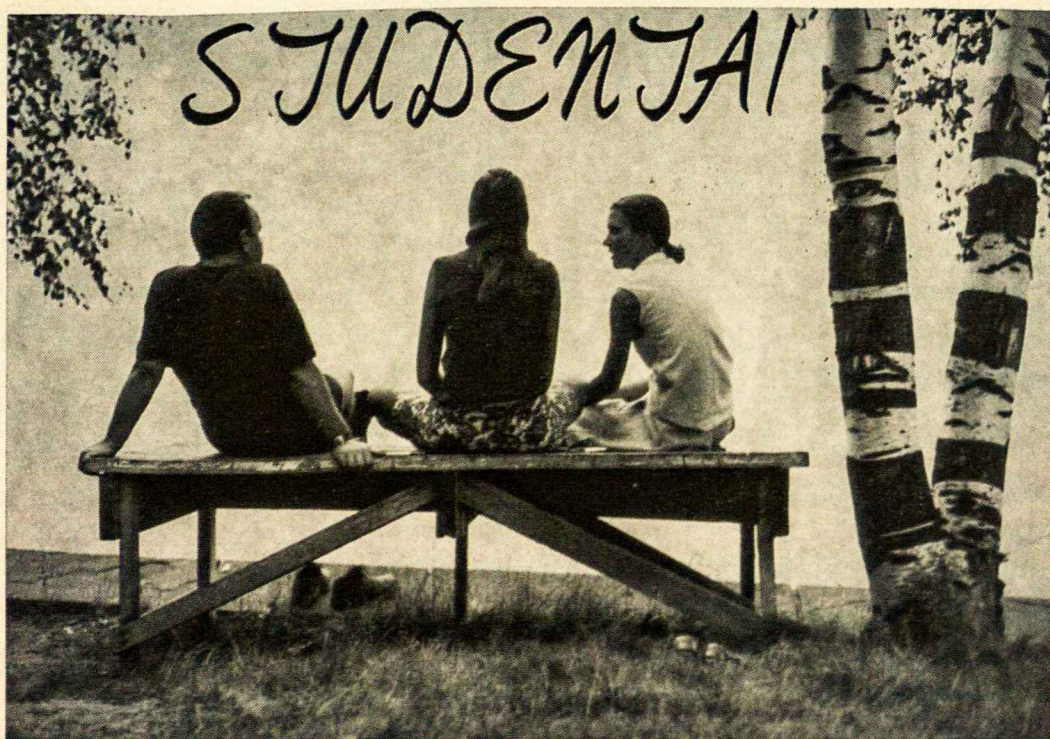
re, kai saulė jau nusileido, pamažu, po
du, tris, keleiviai grįžo šlubuodami na-
mo. Bet garbė buvo stovėti prie vėliavos
nuleidimo, karšties, ištroškusiems, ne-
švariais rūbais apsilvikiusiems, žinant kad
mes ištvėrėm!

Gerai yra protą lavinti paskaitose bet
to neužtenka. Reikia ir fiziniai pasilavin-
ti. Tai mes darėme sporte, arba maudy-
mosi laikotarpyje. Greit sulindome į at-
gaivinantį vandenį. Apsidairėme ir žiū-
rime, kad visi “tėveliai” tik guli ir kepi-
nasi saulėje. Nutarėme būti neklaūzado-
mis vaikeliais ir juos įmesti. Vieno vado-
vo vedami tykia nubėgome į kalniuką ir
pasigrobę “tėvelį” greit įmetėm į vande-
nį. Ir kitų “tėvelių” laukė ta pati dalis.

Šitokiais pokštais remiantis, vaikams
prabėgo laikas ir nejučiomis liepos 6 die-
ną, jie vėl stovėjo priekyje Baltų Rūmų
atsisveikinant su viena didele šeima, išva-
žiuojant su kita šeima. Atrodo, kad jie
vistiek paliko dalį savęs Dainavoje ir iš-
važiavo su prisiminimais ir jausmais vis
sukantis mintyse.

— Dainora

Prisiminimai iš SAS stovyklos 1969

Drauge,

Išsukus iš 191 kelio, važiuojant į šiaurę, laikykis kairės ir suk į pirmą negrištą kelią. Kelioms minutėms neužtrukus, atsirasi prie stebūklingos vietos, nes ten, prie Ariel ežerėlio, Pensylvanijos kalnuose, įvyko šių metų studentų stovykla.

Dažniausiai, rašant apie stovyklą, gali, geriausiai atvėju, parašyti, kad suvažiuom, pabuvom ir išvažiuom. Šioje stovykloje, tarp suvažiuavimo ir išvažiuavimo, atsitiko toks dalykas, kuris man išaiškint tau, nebuvusiam stovykloje, bus gana sunku, ar net neįmanoma. Gal galiu pavadinti tą dalyką susipratimu, ar užsidegimu, o gal ir atsinaujinimu? Galiu. Bet tie žodžiai net nepradeda aptarti tos šeimyniškos, ateitininkiškos nuotaikos, kuri įsisiurbė į mus visus stovyklautojus. Aš žinau, kad čia skamba kaip tuščios, daug naudotos frazės, bet aš sakiau, kad bus sunku išaiškinti. Turbūt ir nebandysiu.

Parašysiu, kas atsitiko stovykloje ir viskas. Pats susiprask.

Pradėsiu nuo vakarinių programų. Kai suvažiuavome, savaime aišku, turėjome susipažinimo vakarą. Tai reiškia, turėjo būti šokiai. Jurgis Juodėnas ir aš nešėm patefoną ir garsiakalbius nuo berniukų barako į salę. Kai aš jam pradėjau pasakot tokį kvailą juoką, abu pradėjome juoktis, ir paleidome garsiakalbį. Jam nuo kalno nuriedėjus, jis jau nebeveikė. Taigi šokiai prasidėjo valandą vėliau. Kol Jurgis sutaisė garsiakalbį, Elenutė Bradūnaitė, pagriebus paklodę, suplėšė į mažus gabalus ir užrišo mums akis. Paleido visus aklus susipažinti. Susitikęs ką nors, turėjai pasisveikinti, pasakyti kas tu toks esi ir t.t. Aš tris kartus susitikau su s'ulpu ir vieną kartą vos neįlipau į židinį. Tada būčiau ne tik dvasiniai užsidegęs. Po tos visos makalynės, suėję į ratą dainavome. Dainas pravedė Bernardas Prapuolenis. Kažkaip, tą vakarą

įsibėgėję pradėjom dainuot, ir nenustojo-
me, kol stovykla neužsibaigė. Dainas per-
traukė tik programos punktai.

Sekmadienį buvo talentų vakaras, o
tų talentų tie studentai turi neapsakomai
daug. Vakara pravedė Laima Nainytė.
Underiai, Laima ir Ramūnas, puikiai dai-
navo, o kada Jonas Vaškevičius užtraukė
operą, maniau kad net mano akiniai su-
byrės. Regina Kryžanauskaitė šoko išraiš-
kos šoki, Vytas Puškorius grojo piani-
nu, daug žmonių deklamavo, bet įdomia-
usias vakaro pasirodymas buvo Jurgio
Bradūno diriguojamas "Ateities" orkest-
ras, kuriame pasirodė ir šiūkšlių dėžė, ir
piūklas, ir visokiausios triūbos, šaukštai,
pypkės, ir t.t. Muzikantai viens kitam pū-
tė dūmus, šlakstės vandeniui, ir vos ne-
susipešė, bet vis dėl to, jie išmalė šokią
tokią muziką. Sekantį vakarą, visi laive-
liais išplaukėme į salą viduryje ežero.
Ten pirmiausiai išsikepėme vakarienę, o
paskiau turėjom "dainų laužą", kurį pra-
vedė stovyklos Bumbulis ir Dundulis; bū-
tent Vytas Kliorys ir Jurgis Oniūnas.
Stovyklautojai buvo paskirstyti į būre-
lius. Kiekvienas būrelis turėjo išvaidinti
kokią nors dainą, o kiti spėjo ką jie ten
vaidino. Šio vakaro žvaigždės buvo Gedi-

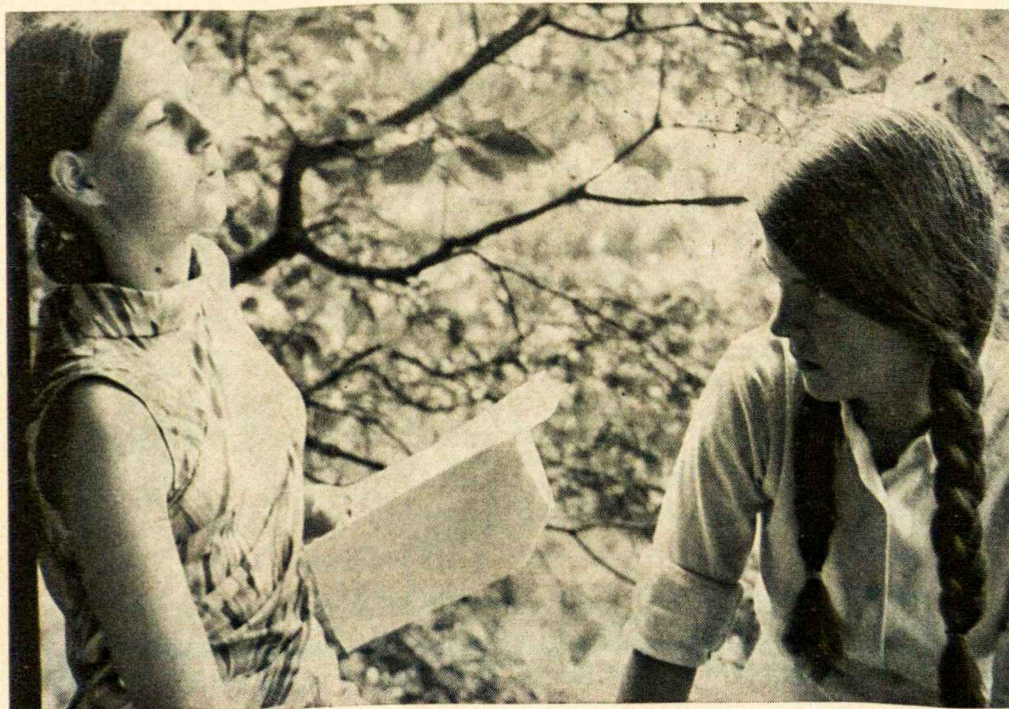
minas Naujokaitis, kuris buvo išrinktas
šių metų tipiškiausia pelėda, Paulius Al-
šėnas, kuris pasiekęs dvidešimts pirmus
metus vos neįsoko į laužą, ir Bernardas
Brizgys, kuris plaukdamas atgal į stovyk-
lavietę iškrito iš laivo, ir vos nepaskan-
dino laivą ir pats save.

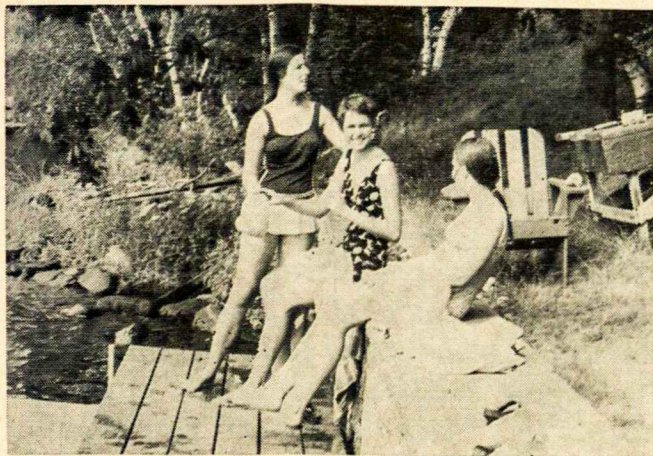
Antradienį — literatūros vakaras. E-
lenutė, pasirinkus temą, "Greitai, greitai
laikas bėga..." bandė parodyti, mūsų žy-
miųjų literatų žodžiais (ypač Mačernio,
Nagio, Aisčio, Brazdžionio ir, žinoma,
Bradūno) žmogaus brendimo kelią, nuo
gimimo iki mirties, ir kaip žmogus visą
amžių yra jaunas kol jame gyvuoja jau-
nos viltys ir nusiteikimai. Vakaras trupu-
tį per ilgai užsitęsė ir netoli galo, pas-
tebėjau, kad Vytas Narutis ir Antanas Raz-
gaitis saldžiai miegojo, turbūt, sapnuoda-
mi apie jau praslinkusias jaunas dienas.

Trečiadienį tikrai turėjom kultūringą
vakarą, būtent, žiūrėjome filmus. Jurgiui
Bradūnui, Vytui Puškoriui ir Bernardui
Prapuoleniui pritarianč pianinu, stebėjo-
me tokias asmenybes kaip Laurel ir
Hardy, Buck Rogers, W.C.Fields, ir Fran-
kenstein.

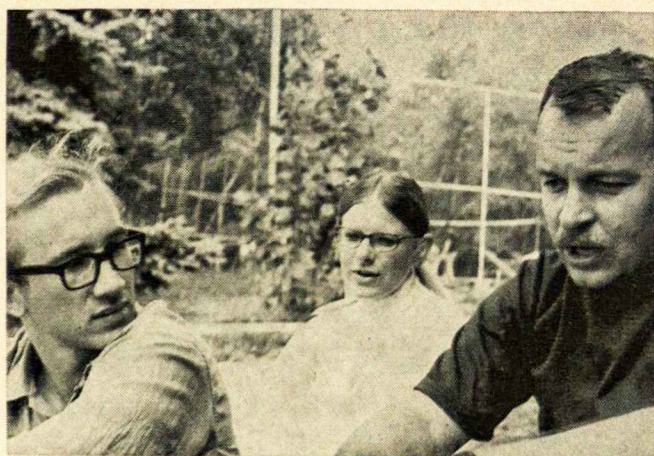
Ketvirtadienį buvo Fuksų Diena. Fuk-
sas tai yra pirmametis stovyklautojas.

Laima Gustanytė ir Regina Kryžanauskaitė diskutuoja ateitininkišką
pasaulėžiūrą.

Eime maudytis!

Atsimeni, kaip mes linksmai stovyklavom?

Kiekvienas fuksas buvo pavadintas kokia nors dorybe, kurios jis turėjo būt tobuliausias pavyzdys. Fuksai tarnauja viešpačiams — išpildo savo viešpačio kiekvieną mažiausią norą. Susitikęs su viešpačiu pasveikina žodžiais “Garbė, šlovė tam, kuris mane išmokė būti tobulybe!” Fuksų diena užsibaigė fuksų vakaru, kuriame fuksai turėjo parodyti visokiausių nesąmonių. O fuksų vakaras užsibaigė fuksų suvažiavimu. Dabar jau pilnaeisiai pakrikštyti studentai, buvusieji fukseliai, balsavo uždaryti ir FAS (Fuksų Autonominę Sąjungą) ir FLIKA (Fuksų Laimingo Išlaisvinimo Komitetą) ir SDS (Studentų Dorybių Sąjungą). Paskutinis rezoliucijų komisijos žodis — “Tegyvuoja Studentų Ateitininkų Sąjunga!” Staiga visi kartu pradėjome ploti už SAS. Tą minutę pastebėjome, kad mes visi buvom kažkaip pasikeitę. Pajutom tokį solidarumą, tokį jausmą, kad mes kaip vienetas galim viską atsiekti.

Galvojau kaip ta nuotaika susikūrė. Prisdėjo tokie dalykai kaip maudymasis, per kurį visi maudės, ar norėjo ar ne. Tokie dalykai kaip sportas, arba geriau sakant tinklinis, kurį visi žaidė, ir išsuktais pirštais ir su gipsuotomis kojomis. Ir vis tos dainos, kurios nuolat skambėjo kiekviename stovyklos kampe. Vienas didžiausių dalykų buvo kasdieninės mišios, kurias pravedė mūsų dvasios vadas, kun. Gediminas Kijauskas. Iš pradžių mes ne-

taip entuziastiškai bėgome į mišias. Bet paskui pasidarė toks natūralus dalykas, kad šeima susirinktų kiekvienos dienos pradžioje kartu pasimelsti. O gal daugiausiai padėjo sukurti tą nuotaiką tai prelegantai. Mūsų komendantas, Povilas Žumbakis, padėjo studentams apsispręsti apie sąjungos ateitį. Pajutome, kad nuo mūsų veiksmų ir darbų priklauso ne tik sąjungos ateitis, bet ir visos lietuvių iš-eivijos ateitis. Paulius Jurkus parodė kaip per kūrybą galim konkrečiai tą ateitį sukurti. O daugiausiai išmokome iš Eligijaus Sužiedėlio, kuris kiekvieną dieną pravedė mums ideologinius atsinaujinimo kursus, rodė kaip suprasti ir pažinti savo pasaulėžiūras, ir bendrai drąsino studentus susigriebti. Taigi, tą vakarą visi pajutome, kad čia buvo nepaprasta stovykla ir pasiryžome kuo daugiau išnaudoti likusias stovyklos valandas.

Penktadienio ryte, susėdę į mašinas, nuvažiavome į senelių prieglaudą, Elmhurst, Pa. Ten, su lietuviais seneliais kartu išklausėme šv. Mišias. Paskui jiems dainavome lietuviškas dainas ir šokome tautinius šokius. Bernardas, ir Aldonos Zailskaitė ir Rygelytė grojo dūdomis. O po to visi, jie mums padainavo. Turėjome stebėtis senelių atmintimi, kurie atsiminė net dešimts posmų vienos ar kitos dainos.

Parvažiavę į stovyklą radome prelegentą jau laukiantį. Greitai pavalgėme

pietus ir susėdome pasiklausyti Juozo Audėno, VLIK'o v-pirm. Jis mums apibūdino VLIKO darbus ir parodė kaip mes konkrečiai galime prisidėti prie išlaisvinimo darbo. Po trumpos pertraukos, prasidėjo Eligijaus Sužiedelio paskutinis pašnekesys, kuriame jis viską sujungė, ir paliko apsisprendimo našta ant mūsų pečių. Kai jis užbaigė, mes plojome kol rankos paraudo.

Vakarinė programa buvo atgailos valandėlė. Kaip Kristus per paskutinę vakarienę plovė apaštalams kojas, ir mes vienas kitam plovėm rankas. Turėjom bendrą išpažintį ir bendrą išrišimą.

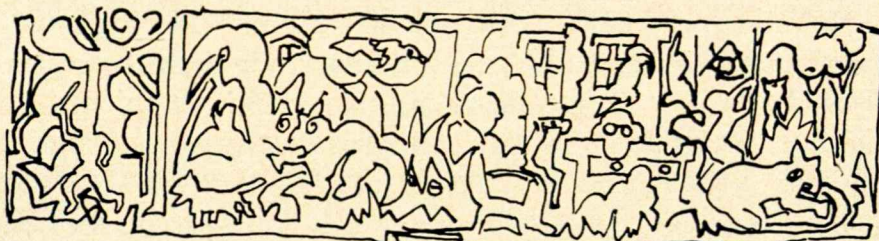
Šeštadienį turėjo prasidėti suvažiavimas. Galėjo būti suvažiavimas kaip visados, bet mums tokio jau nebeužteko. Nutarę, kad nebuvome užtektinai pasiruošę, nukėlėme suvažiavimą keliem mėnesiam. Vietoje to, tą savaitgalį diskutavome sąjungos stovį: problemas draugovėse, Centro valdybos atsakomybę, Gaudeamus ir Ateitį. Nagrinėjome SAS statutą ir gal-

vojome kaip tą visą mūsų nusiteikimą perduoti draugams draugovėse. Taip savaitgalis praėjo.

Šeštadienį vakare prie vakarienės stalo, turėjome Mišias. Atnaujinę krikštą, kiekvienas iš savo rankų priėmė Kristaus Kūną, ir iš taurės gėrėme Kristaus Kraują. Po vakarienės buvo savo kūrybos vakaras. Neseniai SAS kursuose, prelegentas mums sakė "Jūs, draugai, esate nekūrybingi!" Mes šį vakarą garsiu balsu atsakėme "Mes, kolega, esame kūrybingi!"

Sekmadienį vakare buvo šokiai, o pirmadienį išvažiavome. Liūdna buvo atsisveikinti su draugais, bet liūdesys buvo maišytas ryžtu ir pasišventimu. Atsisveikinome, atsibučiavome ir išvažiavome vėl 191 keliu. Greitai pažvelgus, nieko naujo nepastebėsi. Ten, prie Ariel ežerėlio, liko tie patys kalneliai, miškai, uogienojai. Tik mes — ne be tie, nebe tie..

Jurgis Oniūnas

ŽODŽIAI PAŽODŽIUI

Kiek platus jūsų vartojamų žodžių lobynas? Ar rašydami jaučiate, kad neužtenka kasdieninių žodžių? Išbandykite savo žodines išgales. Pritaikykite žodžius kairėje prie jų sinonimų dešinėje. Kirčiuojamosios raidės didžiosios, pagal "Dabartinės lietuvių kalbos žodyną". Ten pat rasite smulkesnius žodžių apibūdinimus. Atsakymai 219 puslapyje. Sėkmės!

1. — dalinIAI	a. akyliai
2. — buklIAI	b. gudriai, klastingai
3. — darinIAI	c. aštriai, skaudžiai
4. — dagIAI	d. žiauriai
5. — darbIAI	e. karčiai
6. — čiažIAI	f. gražiai
7. — budrIAI	g. kariuomenės vienetai
8. — brutalIAI	h. samdiniai
9. — darbėmIAI	i. darbingai, darbščiai
10. — dailIAI	j. daromi ar padaryti daiktai

Sendraugiai stovyklauja

Daugeliu atžvilgių vyresniajam lietuviui šiandieninė Dainavos stovykla yra tartum dalis prarastosios tėviškės. Užtat nenuostabu, kad jie Dainavą pamilsta iš pirmo pamatymo. Po to nuolat ten grįžta; metai po metų, viena ar kita proga.

Daug tokių sugrįžėlių buvo rugpiūčio mėn. 3-10 dienomis, ateitininkų sendraugių stovykloje. Iš daugelio pasisakymų išryškėjo, kad jie sugrįžo Dainavos pamatyti, senų draugų susitikti. Kaip ir lauktina, nedaug kas sendraugių stovyklon važiavo, tikėdamasis įdomios programos, arba kitokių "prašmatnybių". Susirinko jų apie gera šimtinė; iš jų koks trečdalis jauno prieauglio.

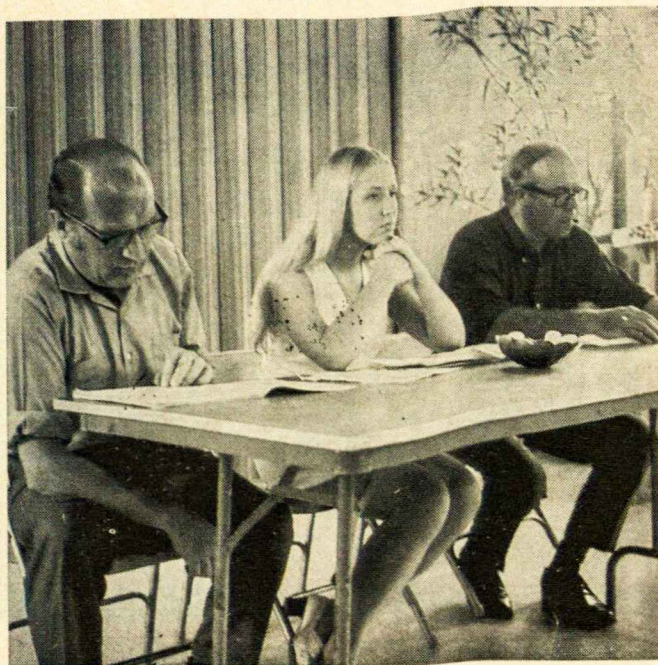
Ši sendraugių stovykla stebėtinai pavyko, žinant, kad jos niekas neorganizavo. Tiesa, ūkinių reikalų tvarką sustatė inž. Mikaila, paprašytas Federacijos Valdy-

bos. Tačiau tai beveik ir viskas. Nebuvo vakaro programų, nebuvo tikra ar kokie pašnekesiai bus.

Stovyklos globėjas inž. Mikaila buvo atsakingas už kambario gavimą, o Dievas — už orą. Nė vienas iš jų nenuskriaudė stovyklautojų. Būtiniausiaisiais dalykais aprūpinti stovyklautojai buvo patenkinti. Užtat ir nuotaika buvo gera. Gi dar jei pridursime, kad stovykloje netrūko dainavimo tai vaizdas dar bus aiškesnis. Tiesa, stovyklautojai nebliovė, nerėkė, bet vi-

Titas Antanaitis su deklamatoriais Karile Baltrušaityte ir Leonu Barausku.

sai gražiai sudainuodavo. Tai ne kieno kito, o nuotaikingojo mūsų gražbalsio Prano Zarankos nuopelnas. Tikra — kol Zaranka bus Dainavoje, tol daina ten nemirs. Priešingai, ji bujos, kaip tos mažos, bet vešlios pušaišės prieš kelis metus pasodintos.

Užteko stovykloje ir paskaitų; būdavo kasdien po vieną. Vienos — aktualios, kitos — ne. Vienos sukėlė diskusijas, kitos — mirė su paskutiniu paskaitininko žodžiu. Stovyklautojams patiko kun. dr. P. Celiešiaus, stovyklos kapeliono, pamokslai ir jo paskaita. Patiko ir dr. R. Zalubo pašnekesys apie erdves. Buvo įdomūs pašnekesiai ir po dr. J. Pikūno paskaitos. Atrodo, kad daugumai nepaprastai patiko ir mūsų literatūros kritiko Tито Antanaičio pašnekesys apie dabartinės Lietuvos poeziją, kurią jis pailiustravo pavyzdžiais, paskaitytais aktorių K. Baltrušaitytės ir L. Barausko.

Beje, nebuvo užmiršta ir sendraugių sąjungos reikalai. Buvo pranešimas — Algis Žukauskas paskaitė pereito suvažiavimo protokolą. Padejuota dėl sendraugių neorganizuotumo, dėl skaldymosi. Tačiau daugiausiai visus įkaitino diskusijos dėl

sekančio ateitininkų kongreso. Pasirodo, kad dauguma sendraugių nenori, jog toks kongresas būtų ruošiamas Dainavoje; kaip, kad Federacijos Valdyba planuoja (buvo net balsavimas ir čia tik vienas pasisakė už Dainavą, o 29 prieš!). Linkėtina, kad Federacijos Valdyba atsižvelgtų į liaudies pageidavimus ir, kad kongresas būtų ruošiamas kitur.

Laimingu būdu sendraugiams tvarkyti buvo paskubomis sudaryta stovyklos vadovybė. Geras buvo stovyklos komentantas — Juozas Paškus, parengimų vadovas — Algis Žukauskas, meninių parengimų — Pranas Zaranka, sporto vadovas — Donatas Balčiūnas.

Jei dėl tvarkos ir parengimų negalima buvo skustis, tai dėl dainų ir sporto tegalima tik džiaugtis. Net neįsivaizduojama kokia niūri ir apsilblausus būtų buvus stovykla be Prano Zarankos pravesėtų dainų, suorganizuotų meninių vakarų, vaikų pasirodymų. Daug judrumo įnešė Balčiūno tvarkomos sporto programos — tinklinio rungtynės, vaikų varžybos, stalo teniso turnyras. Tai buvo valandikės, kuriomis visi stovyklautojai džiaugėsi.

Džiugu, kad stovykloje buvo daug jaunųjų šeimų. Viengungių, ypač moterų, galėjo būti ir daugiau. Bendrai: mažai organizuota stovykla bus bene viena geriausiai nusisekusių. Užtai padėka visiems, bet daugiausiai tiems, kurie ją organizavo ir tvarkė.

Vyksta paskaita.

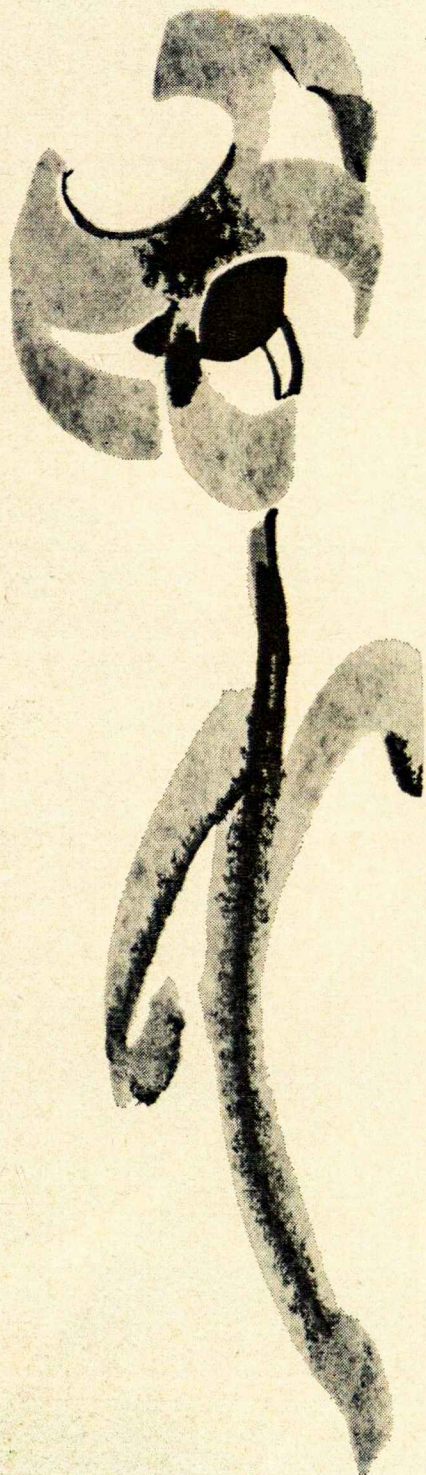
Nepaprasta gėda mums visiems. Jau metai laiko kaip Ateitininkų Sendraugių Sąjunga nebeturi centro valdybos. Įvairių asmenų ir Federacijos Valdybos pastangos tokią valdybą sukurti buvo bevaisiai. Dabar atsiranda žmonių, kurie pradeda kaltinti kai kurias politines grupes. Girdi, tam tikra grupė save iškeldama, ir neprisiimdama sendraugių centro valdybos sudarymo darbo, nori tuo būdu iškelti save ir sužlugdyti sendraugių veiklą. Būtų netikslu ir nesąžininga šituo įtarimu tikėti. Tokiam kaltinimui pagrįsti turėtų būti patiekti faktai. Reikalą turėtų ištirti Federacijos Valdyba.

Viena tikra — vieni kitų kaltinimu ir barniais vadovaudamiesi sendraugių centro valdybos tikrai nesudarysime. Reikia atviros širdies ir šalto proto. Reikia noro ir pastangų. Pagaliau reikia atvirų akių, kurios pramatytų, jog esamą sendraugių betvarkę seka jaunimo akys. Tos jaunimo akys mato sendraugius kaip veiklos pavyzdį.

Gražus pavyzdys. Kaltinimai ir įtarinėjimai kaip skiedros taškosi dešinėn ir kairėn. Jaunimas stovi ir žiūri. Ir netik žiūri, o jau smarkiai priekaištauja. Girdi, kaip mūsų vyresnieji gali mus mokyti organizacinės drausmės, jei jie patys net nesugeba susidaryti centro valdybos? Kaltinimas tikslus. Pats laikas užmiršti netikusius senobinius politinius kivirčius ir pradėti konkrečią veiklą.

Dėl centro valdybos nebuvimo nukenčia nevien tik sendraugija; daug daugiau visa mūsų veikla ir ypatingai jaunimas. Keista yra, kad daugelis sendraugių vadovauja įvairioms lietuviškomis politinėms partijoms bei bendruomenėms, bet nesugeba patys savęs valdyti. O galbūt nebeliko jau noro veikti savame kieme? O gal "ne onaras" būti tik sendraugių centro valdyboje? Kitas dalykas vadovauti "visai tautai". Jeigu toks galvojimas užvaldė mūsų vyresniusius tai kiti ateitininkai turi imtis drastiškų priemonių padėčiai atitaisyti. Tuo reikalu tada šauktina nepaprastoji konferencija. Beje, gal tą visą reikalą dar pajėgtų sutvarkyti Federacijos Valdyba?

Bendrai šiuo metu dėl sendraugių neveiklos kyla rūpestis. Vietoje būti ateitininkų veiklos pagrindu sendraugija plūduriuoja savo pačios palietoje baloje. Kažkaip tiesiog nesinori tikėti, jog sendraugiuose nebeliko šviesių žmonių. Ne. Taip nėra. Mes turime užtektinai iškilų veikėjų. Veikėjų derlius dar vis gausus ir pats kamienas sveikas. Atsirado tačiau rugiuose usnių, kurios turėtų būti išrautos. Idant tas išrovimas nebūtų skaudus ir nepaliestų sveiko rugio, sveikoji ateitininkija turėtų ignoruoti nesveiku raugu persisunkusias pasenusias politines kerėplas ir turėtų pradėti tvarkymą savo namuose, kuo skubiausiai sudarant Ateitininkų Sendraugių Sąjungos centro valdybą. Kuo skubiau — tuo geriau.

LIETUVIS
 NACIMINĖ
 M. MACELO
 BIF. IOTKA

PIRMAS PASIMATYMAS

*Nekantrūs
balti batai
trypia
prie skersgatvio lempos...
pirmas pasimatymas
dar ne šiandien.*

Kęstutis Gaidžiūnas

MELSVI SAPNAI

*Melsvi sapnai
apnuoginti
trapūs kaip laumių sparnai
lengvai juoko sudaužomi
— būk atsargi.*

MYLĖJAU

*Mylėjau nerūpestingai
kaip vaikas statęs
smėlio pilį pajūryje;
parbėgęs pietums
ir grįžęs radęs karalystę
pagrobtą aklos bangos.*

VAKAR

*Mintys.
Ir žodžiai
Sustingę lūpose.
Atsiminimai,
Kurie galėjo būti —
Bet aš vienas dainavau sode
Ir tu negirdėjai.*

Nauji prisiplakėliai

Neseniai vienas vokiečių žurnalistas "Atlas" žurnale rašė apie naująją amerikiečių kartą. Jo nuomone, naująją kartą atstovauja barzdoti hipiai ir susivėlusios lakūdos. Ir tai jis nevadina amerikietiškuoju jaunimo išsigimimu, o greičiau prisitaikymu — konformizmu — prie gyvenimo sąlygų. Anot jo, seniau tipiškas amerikietis buvo pilką kostiumą dėvįs valdininkas, apie kurį taip plačiai skaitėme Sinclair Lewis romanuose. Vėliau amerikietiškojo konformizmo atstovu tapo tipiškas raštinės ekzekutyvas.

Dabar šitame krašte pradeda išryškėti jauniausioji konformistinė grupė. Tai hipiai ir "gėlių vaikai". Tiesa, dažnai pastarieji save laiko priešingais. Jie dedasi esą konformizmo priešai. Deja, taip nėra. Visa jaunoji amerikiečių karta dabar iškyla kaip vienalytė grupė, kuri ir identifikuoja save su gėlių vaikais.

O kaip su lietuvišku jaunimu? Ačiū Dievui, mūsų prisiplakėlių dar nedaug; o dar mažiau — ateitininkuose. Tačiau tos naujosios konformistinės grupės — klasės įtaka jau jaučiama ir mūsų. Tik nueikite į studentų susirinkimą, kai toks kada įvyksta, arba pakliūkite netyčia į jaunesniųjų šeimyninius baliukus. Ir ten rasime tuos naujuosius "Babbitus". Jie ūsuoti, plaukuoti, akcentuoti. Tie naujieji prisiplakėliai nejučiomis nuskęs naujo krašto gyvenimą ir kartu nutrauks ir kitaip manančius.

Uždominos

Gyvybiniai svarbu

Kalbant apie ateitininkškąją spaudą, yra būtina atsiminti mūsų moksleivijos leidžiamą spaudą. Įvairūs kuopų laikraščiai yra gyvybinis mūsų veiklos reikalas. Jie turi būti mūsų visų remiami.

Kuopų laikraščiai nepaprastai naudingi ir ATEITIES žurnalo tvarkytojams, nes jie dažnai iš kuopų laikraščių sprendžia kas mūsų jaunimui įdomu, kas naudinga. Užtat daugeliu atvejų kuopos laikraščio turinys apsprendžia ir ATEITIES žurnalo linkmę.

Padėka priklauso toms kuopoms, kurios laikraščius leidžia, bet ir mūsų vyresniesiems ateitininkams, kurie tuos laikraščius globoja ir padeda jų leidime. Mūsų moksleivinė spauda yra lyg ATEITIES žurnalo pradžia. Tas moksleivis, kuris nori ir sugeba rašyti savo kuopos laikraštyje dažniausiai vėliau tampa kūrybingu ATEITIES žurnalo bendradarbiu. O tų bendradarbių ATEIČIAI niekuomet per daug nebuvo ir nebebus.

Ex libris

ŽVILGSNIS Į POKARIO LITERATŪRĄ:

LIETUVIŲ LITERATŪRA SVETUR 1945 — 1967

(Redagavo Kazys Bradūnas. Išleido Į Laisvę fondas lietuviškai kultūrai ugdyti, 1968, 697 psl.)

Kad tauta, ar jos skeveldra, dar gyva galima įrodyti tuo, kad ji kuria: kad jos dvasia išsireiškia nauju, giliu būdu.

Lietuvių literatūra svetur 1945-1967 septyniais šimtais puslapių kalba apie mūsų tremtyje esančių, gyvybę — mūsų siekimus, laimėjimus, pralaimėjimus žodinėje kūryboje.

Mes žinojome, kad rašoma; kai kas visai ne kaip atrodė. Bet tik šiame leidinyje galima pajusti visumą, iš perspektyvos vertinti — sekti ir grožėtis ta pasaka, kurią tremties rašytojai dvidešimt dvejis metus kūrė beveik pusšėstu šimtų knygų.

Kai kuriuose lituanistiniuose kursuose nagrinėjame dabartinę lietuvių literatūrą. Reikėdavo daug išradingumo ir nemaža užsispyrimo surasti studijuojamų knygų kritikų. Dabar viskas yra vienoje vietoje.

Ir kas nuostabiausia: **Lietuvių literatūra svetur 1945-1967** pati yra kūrinys, nes kiekvienas joje rašas (A. Vaičiulaitis, K. Keblys, R. Šilbajoris, S. Santvaras, V. Kulbokas ir J. Girnius) rašo įdomiu savitu stiliumi su savo įžvalga bei interpretacija. Visa knyga yra gilus, išmąstytas, subrandintas žvilgsnis į pokario literatūrą, kuri sekdamas, skaitytojas neabejotinai praturtėja.

Yra tikrai malonu turėti tokią knygą — tuo labiau, kad ji tvarkingai ir patraukliai išleista, su pilnu turiniu (kas mūsųose beveik fenomenas) ir bibliografija.

Lietuvių literatūra svetur 1945-1967 būtina išgytina. Neužtenka tik pasiskolinti ir permesti akimis. Kiekvienas giliau susidomėjęs mūsų literatūra džiaugsis ją turėdamas ir galėdamas joje rasti gražiai analizuotą ir atpasakotą mūsų dvidešimtdviejų metų kelionę: mūsų pergyvenimus, ilgesį, ir šviesią, šviesią viltį. Nes mes esame gyvi.

Sesuo M. Jurgita

STUDENTŲ ATEITININKŲ KURSAI DAINAVOJE

1969 m. gegužės 30 — birželio 1 dienomis

Atvažiavau į Dainavą anksti, kad galėčiau dar kartą pajusti gamtos tylią jėgą. Užlipau į kalną viena, ir atradau ramybę. Tuomet nutariau išgauti visą, ką tik pajėgsiu iš kursų, iš susitikimų su kitais, idant geriau save atpažinčiau.

Pradėjo rinktis studentai; po du, po tris, po penkis; su džiaugsmu sveikinosi senai nematytus draugus. Vakaras atėjo, bet stovyklautojai tuo nesirūpino. Dauguma nuskubėjo sau lauželį kurti ir dainos paskui visą naktį skambėjo.

Iš ryto žvirbliai pradėjo čiulbėti ir ne užilgo prasidėjo antroji stovyklos dalis: kursų atidarymas, valdybos pristatymas, pirmas pašnekesys. Atsikėliau ir aš; buvau pasižadėjęs išklaudyti daugumą paskaitų ir galias mintis apgalvoti ir prisitaisyti savo gyvenimui.

Nuėjome į salę ir laukėme kol kiti susirinks. Tačiau kursantai rinkosi labai lėtai. Kodėl jiems atrodė neįdomu? Juk jie dar negirdėjo nė vieno paskaitininko!

Po kiek laiko, SAS pirmininkas, Antanas Razgaitis, pristatė pirmą prelegentą, kun. dr. V. Bagdanavičių, ir jo temą: "Kur ateitininkas studentas stovi Bažnyčioje po ekumeninio suvažiavimo." Pas-

kaita buvo pradėta, tačiau pertraukos išblaškė mintis (net ir kai kuriuos studentus), o kursantai vis laukė kol paskaitininkas pradės aiškinti, kaip ateitininkas šiuo metu turėtų priimti religiją su visais pakeitimais. Tačiau prelegento žodžiai tik bendrai paaiškino, kodėl žmogus negali Dievo "sužmoginti", Jo nebepripažinti kaip transcendentinės Dvasios ir vistiek rasti gyvenime prasmės. Taip pat aiškino, jog tikras tikėjimas neatsiranda nuo svaigalų vartojimo, o iš blaivaus sprendimo. Pridėjo dar, kad individas svarbus, bet jam dar reikia ir Bažnyčios, ir kitų organizacijų.

Visdėlto, pergalvojus, atrodo, kad gal ir nėra "ateitininkiško" kataliko, nė "ateitininkiškos" pažiūros, kuri atskirtų jį nuo paprasto gero žmogaus. Gal be reikalo laukiau aš ten per kursus kol man aiškiai pasakys — ateitininkas čia stovi ir jis turi tą taip priimti, o čia šitaip daryti. Reikia pačiam pasukti galvą ir elgtis pagal savo įsitikinimus. Tada pasirodo, jog mums ne tiek paskaitų reikia, kiek gerų diskusijų su žmogumi, kuris sugėbėjo pradėti darbą savo tikslams atsiekti. Toks žmogus daug padėtų studentams,

Girdėjom paskaitą...

...turėjom pramogą.

jei paaikšintų, kaip galim savo darbą pradėti. Tai būtų naudingiau negu dar kartą klausytis bendrai išreikštų minčių.

Laukiau atsakymų, bet jų paskaitoje neradau. Kalbėjau su kitais, tačiau ir jiems tos problemos liko be aiškių sprendimų.

Antros dienos programa buvo panaši į pirmosios. Ir problemos iškilo tos pačios; tik dar daugiau sumaišytos. Dr. Vyt. Vygantas tvirtino, kad mums dabar reikia lietuviškumo supratimą atnaujinti. Tačiau kaip jį geriau suprasti, buvo vis dar neaišku.

Ant. Sabalis pakartojo mums Stasio Šalkauskio mintis: susiorganizuoti, kurti ir kovoti, pabrėždamas, kad studentams trūksta kūrybingumo. Man vistiek liko neaišku, ar galima kurti tik ateitininkiškai. Juk studentai rašo rašinius ir dainas, tapo paveikslus, braižo planus, dirba su kitais, kaip jiems atrodo geriau, įdėdami visą širdį. Ar tai ne kūryba? O kaip paversti šitą darbą ateitininkišku? Nežinau.

Nesugebėdami suvirškinti daugiau sumaišytų minčių, jas pamiršome ir ratu sustoję užtraukėme dainą. Iš kur atsirado staigiai tokia jauki nuotaika? Kodėl kaž-

Vyko kūryba...

koks nematomas ryšys mus visus sujungė tampriau? Vėliau dar vis apie tai kalbėjomės, ir kai kitą dieną pradėjome skirstytis, atrodė daug šviesiau. Ir neatrodyti klausimai nekėlė tokios didelės baimės, nes dabar pajutome, jog mus kažkas kilnaus riša su kitais. Nėra tobulybės žemėje — viską reikia gerinti. Šiandien nepasisėkė atsakyti į klausimus — rytoj vėl reikės bandyti.

ra

AUKSINĖ PLUNKSNA

Ar jūs apsiskaitę lietuvių literatūroje? Atspėkite rašytojus, kurių darbai menami šiose mįslėse. Atsakymai 218 puslapyje.

1. Skrydyje žuvo Ikaras, Čiurlionis ir Colbertas.

— — I — U — A

2. Eiles jis rašė griaučius rankomis parėmęs.

— A — K — S

3. Jis žemėje vienintėlis karalius.

— A — E — — I —

4. Sename dvare pražydo baltos rožės.

P — — — — S — — I — Ė

5. Milžino šešėlyje pešėsi bajorai lenkai.

— R — O G —

Dainavoje

Aloyzas Pakalniškis

“Dainava Lithuanian Youth Camp”.
Strėlė rodė į mažą keliuką. Įsukome į jį.

— Kodėl nepataiso tos iškabos? Juk jau pernai Dainavai raidės “n” trūko.

— Aš nežinau, — man atsakė sesuo.

“No Dogs Allowed In Camp”, netoli buvo kita iškaba. “No Hunting Allowed”.

Privažiavome prie Baltųjų Rūmų ir išlipome iš mašinos. Lauke truputį lynojo. Norėjau tuojau pulti į sporto aikštę, bet sesuo neleido.

— Pirma turi susirasti lovą, — pasakė ji man.

Einant į baraką kažkas netoliese sušuko:

— Ar nepasakysi man labas?

— Aš tavęs nepažįstu, — pasakiau pasižiūrėjęs į šaukusįjį.

— Aš pernai su tavim buvau stovykloje.

— Duoba! — sušukau, jį atsimindamas. — Labas! Tai šimet irgi būsi stovykloje?

— Jo, — atsakė jis. — Pasimatysime vėliau.

Ir jis kažkur nuskubėjo.

Įėjęs į baraką susitikau daugiau pažįstamų iš praeitų metų stovyklos. Suradęs savo lovą ir ją paklojęs, nudūmiau į sporto aikštę. Ten būrys vaikų jau žaidė kvadrata. Ir mane jie priėmė. Bet ilgai negalėjome žaisti, nes pradėjo smarkiai lyti. Kai grįžome į barakus, vadovai liepė visiems gražiai apsirengti stovyklos atidarymui.

Taip prasidėjo stovykla.

— Mankšta! — nuaidėjo barake vadovų balsai.

Bet kas nori keltis? Ypač žinant, kad reikės eiti į sporto aikštę ir daryti mankštą. Tingėjome lipti iš lovos. Užsimerkėme ir mėginome nors truputį dar pamiegoti. Tik kai staiga atsidarė mūsų kambario durys ir įėjo pats baisiausias vadovas — Linas, tuojau šokome iš lovos ir pradėjome autis batus.

— Mankšta bus už dviejų minučių! sušuko jis. — Nesirenkite, tik apsiaukite batus, ir eikite su naktiniais. Tie, kurie vėluosis, turės apibėgti sporto aikštę dešimtį sykių.

Po vienos minutės buvome lauke. Kai visi susirinko priekyje barako, vadovai įsakė mums bėgti žemyn į sporto aikštę. Ten Vytas, mūsų sporto vadovas, liepė mums daryti dvidešimt "jumping jacks". Kiti du žiūrėjo iš užpakalio, kad visi darytų mankštą.

— Ei tu, storuli, — sušuko Romas.

— Atrodo, kad tau nepatinka "jumping jacks". Bėk aplink sporto aikštę dešimtį sykių. Gal tau geriau patiks. Ir bėk greitai!

Po mankštos turėjome labai greitai bėgti aukštyn į kalną, į baraką. Vienas nebėgo pakankamai greitai, tur būt buvo pavargęs. Vargšas už tai turėjo lipti į kalną susitūpęs ir rankomis už kojų riešų nusitvėręs.

Grižę į baraką visi puolėme į lovas.

Tuojau bus krepšinio rungtynės. Jonas Kuprys ir Vytas Ruginis dar treniruojasi, mėto sviedinį į krepšį. Netoli stovi teisėjas ir šnekasi su Vabalaičiu ir Petru Kisieliūmi. Mūsų komandoje visi aukšti ir patyrę krepšininkai. Mes nebijome artėjančio žaidimo. Ramiai vaikščiojame ir šnekučiuojamės.

Antroje pusėje aikštės yra mūsų priešininkai. Jie yra suprakaitavę nuo įtempo treniravimosi. Sustojo jie į būrelį ir žiūri į mus ir stebisi, kad mes tokie aukšti. Ir jie jau pradeda nervuotis.

Pasigirsta skardus švilpuko balsas. Komandos sustoja priešais viena kitą. Teisėjas išmeta sveidinį. Vytas pašoka ir nudaužia jį mums. Pradedame pasuotis. Tie vargšai bėginėja po aikštę pasikui sviedinį, visaip mėgindami jį gauti. Mes juokiamės iš jų. Vienas supyksta ir pribėgęs duoda vienam iš mūsų su kumščiu į šoną. Mes to ir telaukėme: jų komanda gauna bausmę, o mes du laisvus šūvius. Jonas Kuprys abudu pataiko į krepšį.

Ir vėl mums atitenka sviedinys. Sviedinys beveik visą laiką yra mūsų rankose. Jeigu kartais jis atitenka priešininkams, mes tuojau jį iš jų atimame.

Sušvilpia teisėjas, pasako, kad valanda praėjo, kad žaidimas baigtas. Paskelbia, kad mes laimėjome dvidešimt aštuonis taškus, o jie — nulį. Pasigirsta garsus juokas. Atsisukę atgal pamatome, kad beveik visi stovyklos berniukai susėdę ant žolės sekė žaidimą. Jie juokiasi dabar iš nulio. Mūsų priešininkai tylūs eina į baraką.

— Ei, — sušukau aš, — tas šuo negali po stovyklą vaikščioti. Juk parašyta yra.... Ar gal jis angliškai nesupranta?

— Tai stovyklos šuo, — Romas paaiškina.

Stovyklautojai vadina tą šunį Jurgiu. Bet tai neteisingas vardas, nes šuo yra kalė. Turėtų būti vadinamas Jurge arba koku tikru moterišku vardu.

Iš to Jurgio kilo mūsų stovyklos laikraštėlis. Kasdien po pusvalandį būdavo skiriama jam. Per tą pusvalandį duodavo mums visokius klausimus.

— Kaip tu tvarkytum savo vaikus?

Po šito klausimo pakyla didelis triukšmas.

— Netvarkyčiau! — šaukia vaikas šalia manęs.

— Aš su diržu tvarkyčiau, — šaukia viena mergaitė.

— Nesutinku, reikia su lazda tvarkyti, — jau atsistojęs sušunka Jonas.

Vadovai ir vadovės bėgioja aplinkui švilpdami ir liepdami nutilti. Keletas net į kuprą gauna. Kai pagaliau nutilo, vadovė duoda kitą klausimą:

— Ką tu su savim pasiimtum, jeigu lėktum į mėnulį?

Vėl pakyla triukšmas. Ir vėl užtrunka apie penkios minutės, kol vadovai ir vadovės mus nutildo.

Kartais per tuos laikraštėlio pusvalandžius turėjome rašyti rašinėlius. Duodavo visokių temų, bet ne visi tenorėjo rašyti.

— Kas tau yra, kodėl nerašai? — vadovė paklausia Juozą.

— Aš nemoku rašyti lietuviškai — jis atsako.

— Tai rašyk angliškai! — susinervinusi sušunka vadovė.

Ir taip per šitokius vargus gimė mūsų stovykos laikraštėlis Jurgio Uodega.

— Šiandien bus tarptautinis vakaras. Gerai pasiruoškite.

— O ką reikės mums ten daryti?

— Kiekvienas būrelis turės suruošti vaidinimą apie kokį nors kraštą.

Suėjome į savo būrelio kambarį ir pradėjome tartis, apie kokį kraštą mūsų vaidinimas turėtų būti. Visi sutikome,

kad apie savąjį kraštą.

Kai susirinkome į salę, ant sienų pamatėme visokių kraštų vardus: Vokietija, Prancūzija, Meksika...

Išėjo pranešėja ir sako:

Šį vakarą įvyks tarptautinis vakaras. Keliausime po visokius kraštus ir pamatysime, kaip žmonės ten gyvena. Pradėsime nuo Amerikos ir eisime tolyn. Tai dabar Kunigaikščių būrelis mums suvaidins Ameriką.

Prieš pradėdami paaiškinome, kad mūsų vaidinimas bus apie biznį. Dar pastebėjome, kad tokie dalykai vyksta Amerikoje kasdien.

Pastatėme dvi kėdes, atstu viena nuo kitos. Ant vienos atsisėdo Linas, už kurį tik vienas visoje stovykloje žemesnis tebuvo, o ant antros atsisėdau aš, už kurį tik vienas visoje stovykloje tebuvo aukštesnis.

Išėjo Vabalaitis ir sako:

— Šią naktį vyks bokso rungtynės. Šiame gale — rodė jis pirštu į Liną — sėdi "Twinkle Toes", o aname gale — rodė į mane — sėdi "Daddy Longlegs". Rungtynės prasidės už dviejų minučių.

Kai nuėjo pranešėjas, prie Lino priėjo du vyrai. Buvo matyti, kad jie yra gangsteriai. Buvo su skrybelėmis, su plačiomis kelnėmis, su saulės akiniais ir rū-

kė cigarus. Vienas turėjo rankoje mažą čemodaną.

— Twinkle Toes, — sušuko vienas gangsteris, — tu pralaimėsi šias rungtynes. Jeigu ne, Big Al tave sutvarkys.

Iš Big Al čemodaniuko kyšojo šautuvo vamzdis.

— Atsimink, ką aš sakiau, — pasakė gangsteris, ir abudu nuėjo.

Prasidėjo rungtynės. Linas man buvo iki pilvo. Bet vistiek jis laimėjo. Kai aš jau gulėjau ant žemės be sąmonės, gangsteriai priėjo prie Twinkle Toes.

— Twinkle Toes, — sušuko vienas, — per tave aš pralaimėjau trisdešimt tūkstančių dolerių.

Paleido jis šūvį iš šautuvo. Nelaimei, Linas ne tuoju susiorientavo, kad turi mirti. Tik po valandėlės jis pridėjo rankas prie krūtinės ir krito ant žemės.

Buvo ir kitokių vaidinimų. Buvo dvikovos Prancūzijoje, buvo piramidės Egipte, buvo havajiški ir meksikoniški šokiai.

O į patį galą viena mergaičių grupė padainavo dainą:

Mes kenčiam,
Mes kenčiam,
Mes kenčiam Dainavoj.

Mus kankina
Čia vadovai,
Mus kankina tie vadovai.

Badu mirštam,
Badu mirštam,
Nieks neduoda obuolių.

Mama, gelbėk!
Tetė, gelbėk!
Išvaduokit mus iš čia.

Pagalvojau: ar tikrai čia taip baisu yra? Tiesa, vadovai kartais išmėgina savo muskulus ant mūsų, ir obuolių neduoda, bet vistiek smagu čia yra.

LYG NAKTIS

*Tu vienas mažas
Eini vieškeliu plačiu.
Saulė nusileido ir atvėso.
Visi žmonės kambariuos —
Lempos dega taip stipriai.
Jau tik tu vienas beeini,
Bet dar tu pasižiūri į langus
Ir kažką liūdnai pagalvoji.
Tu pajunti atšalimą.
Pamanai, kad gal žmogus išeina,
Bet tu supranti realybę,
Žinai, kad ne vėjelis pučia,
Ne žmogus išeina,
Tiktai durys visur tyliai užsidaro.*

— Laima Švėgždaitė

NERAMUS SEKMADIENIS

Menu:

laukuos nebuvo vėjo —
visur tyvuliavo tyla,
varpai skambėjimą pasėjo —
maldom susikaupė siela...

Sodne serbentų krūmai sirpo —
o tulpė alpo kruvina,
cbels žiedai baltai pravirko,
aguona mąstė sau viena...

Matau:

rugių laukuos ilgiausia brydė —
išminta svetimo žmogaus,
alsavimą kviečių kančia palydi —
ar ta diena ramybę beatgaus?...

Kažkur perkūnija jau dunda —
žaižai mus varšomis apaus,
senolis ažuolas verksmu pabunda —
kada ramybė vėl išauš?..

Tikiu:

sugrįš sekmadienis namolei —
lyg baikštūs paukščiai iš pietų,
nušvis manoji žemė toliuos —
sugrįšim atgalios: ir aš, ir tu...

— Juozas Vilaikis

Kambario šešėliai susvirduliavo

Papūstelėjęs vėjas
sujudino lempos gaubluvą.
Kambario šešėliai susvirduliavo.

Pasaulis

Reikalų turiu su balionais.
Prie žemės
Ketursakėm šakom pritvirtintais.

Ne

Bet ar eiti aš galiu,
Kai jo balso plieniniai grotai
Užkerta mano beprasidarandčias
Minties akių langines?

Ar eiti aš galiu,
Kai skardinės viršelio išpjautas
kraštas
Jos balse grasina ir baugina mane
Žengti į betkur?

Klimpančios kojos sniego pusnynuos

Lyg
Grėblys
Įveltas
Prerijų
Žolės.

Gyvenimo momentas

Automobilių padangų spalvos miške,
Atsargiai vingiuodamas kelią,
Paukštis, reikalui atsiradus,
Nusižiūrėjo guminės skūros šaką,
Nutūpė,
Ir,

— Aleksandras Pakalniškis, jaun.

SPORTAS

FUTBOLAS LIETUVIUOSE

Dr. Ringus eina Chicagos Lietuvių Futbolo Komandos (L.F.K.) pareigas jau antrus metus ir nuo šių metų vasario mėnesio vadovauja Vidurinių Vakarų Sporto Apygardai (Š.A.L.F.A.S.S-gos centro valdybos paskyrimu).

P. Ž.: Daktare, yra malonu matyti tamsią sporto veikėjų tarpe. **ATEITIES** skaitytojams būtų įdomu, kokiais sumetimais jūs pradėjote sporte veikti ir kur randate laiko sportu "užsiiminėti"?

Dr. Ringus: Sportuoti mėgau visą gyvenimą ir aktyviai seku lietuvių sportininkus jau ilgą laiką. Sūnui pradėjus žaisti futbolą (soccer) pradėjau po truputį padėti Lituanicos klubui, o su laiku sutikau ir į valdybą įeiti.

O Apygardos pareigas apsiėmiau tik tuomet kai Centro Valdyba įtikino, jog šioje didžiausioje sporto vietovėje būtinai reikėjo sudaryti administracinį vienetą, o žmonių stoka. Laiko niekas neturi, bet prie gerų norų reikia ir galima jo rasti.

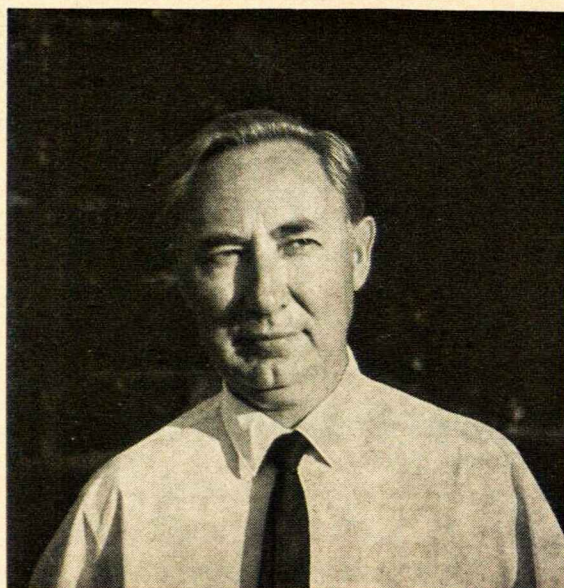
P. Ž.: Kaip gyvuoja Lituanicos Futbolo Klubas?

Dr. Ringus: Po dvidešimt metų veiklos, Lituanica atrodo visai subrendusi. Turime su virš 90 aktyvių futbolininkų ir tarp 300-400 rėmėjų, kurie išlaiko klubą finansiniai.

Čikagos miesto futbolo lygoje dalyvauja dvi vyrų komandos, viena jaunių ir net dvi jaunučių komandos.

P. Ž.: Kokia yra klubo ateitis?

Dr. Ringus: Puiki. Mes niekadoms nebuvo-me taip optimistiniai nusiteikę. Kai yra

Dr. Edmundas Ringus

jaunimo ir yra kas su juo dirba, sportas pasidaro puikus būdas ne tik maloniai laiką praleisti, bet ir išlaikyti lietuvybei.

Mūsų jaunių komanda silpnoka, nes nuo pradžios nebuvo rimtais metodais treniruojama. Tačiau abi jaunučių komandos neš daug gražių vaisių ateityje.

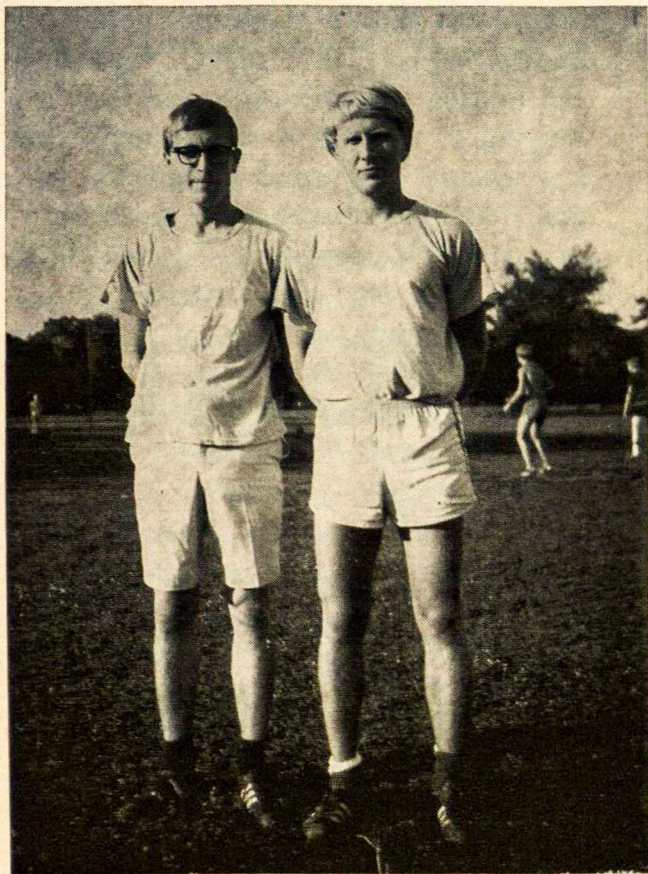
P. Ž.: Paprastai klubai skundžiasi, kad negali jaunučių pritraukti ir jų išlaikyti. Kokiais būdais Lituanica sugebėjo suorganizuoti net dvi jaunučių komandas?

Dr. Ringus: Man teko kreiptis į Marquette Parko parapijos mokyklą, kur su seselių Kazimieriečių nuoširdžia pagalba užsiregistravome net 40 būsimųjų futbolininkų. Tada pradėjome sistematiškai dirbti su tais 10-14 metų jaunuoliais, kurie už kelių metų dominuos ir mūsų vyrų komandas.

P. Ž.: Kas dirba su jūsų jaunučiais?

Dr. Ringus: Jau kelis metus darbuojasi mano sūnus Julius ir jo kolega Rimas Galėnas. Jie pašvenčia beveik visą savo laisvalaikį su tais jaunučiais, juos treniruoja, rugtynėse tvarko, nuveža į rungtynes ir t. t. Abu yra pasiryžę užauginti po futbolo komandą!

(Julius Ringus, 21, ir Rimas Galėnas, 19, yra vyrų futbolo komandos pagrindiniai žaidėjai. Abu lanko universitetus. Julius šimet baigė Illinois universitetą

Rimas Galėnas ir Julius Ringus

ir žada tęsti studijas, siekdamas medicinos daktaro laipsnio — Red.).

P. Ž.: Kiekviena organizacija skundžiasi jaunų vadovų trūkumu. Iš kur Lituanica sugebėjo pritraukti Julijų ir Rimą?

Dr. Ringus: Jie abu pradėjo žaisti futbolą su Lituanica dar lankydami pradžios mokyklą. Su jais atkakliai ir pasišventusiai ilgus metus darbavosi Lituanicos veteranas Henrikas Jeningas, kurio pavyzdžiu Julius ir Rimas seka tęsdami darbą su jaunučiais.

P. Ž.: Yra tikrai malonu matyti studentus dirbant jaunučių tarpe. Įdomu ar yra daugiau tokių pavyzdžių futbolininkų tarpe?

Dr. Ringus: Žinau, kad New Yorke yra keli studentai, kurie panašiai reiškiasi, bet deja, tokių pavyzdžių daugiau nėra (futbolininkų tarpe). Gaila, nes futbolas yra puikus sportas jaunimui. Galėtume tokias komandas turėti visose lietuviškose kolonijose, prie kiekvienos parapijos ir šeštadieninės mokyklos.

P. Ž.: Kodėl kitos kolonijos neseka šiuo pavyzdžiu?

Dr. Ringus: Čia slypi gili mūsų visuomenės problema — sporto prasmės nesupratimas. Mūsuose sportas, kaip auklėjimo patrauklus metodas yra visai neprigijęs. Mes esame toli atsilikę nuo kitų kultūringų tautų. Tai yra mūsų vyresniosios kartos, tėvų, ideologinių organizacijų ir šeštadieninių mokyklų kaltė. Sportui yra jaučiamas visuotinis indiferentiškumas.

Daugumas mūsų visuomenės nesupranta, kad per sportą mes galim daug efektingiau pritraukti jaunimą, suburti į lietuviškus vienetus ir auklėti efektingiau, negu kitais pedagoginiais metodais. Tai nereiškia, kad nereikia kitų metodų ar pamokų, bet būtina yra prijungti prie šeštadieninių lituanistikos mokyklų sporto programas. Per sportą didelė jaunimo dalis pamėgs ir lituanistinę mokyklą, nes jaunuolį daugiau sudomins. Tuo pačiu turėtų progos ir daugiau studentų įsijungti į darbą.

Išvysčius sportinę konkurenciją tarp lituanistinių mokyklų gautūsi mokiniams noras dalyvauti ir kitose mokyklų programose. Čia nieko nėra naujo. Visos kitos pažangios tautos šį metodą išnaudoja — tik deja ne mes.

Jaunimo organizacijos taip pat turėtų atkreipti dėmesį į sporto auklėjimą ir net klubų organizavimą. Yra visa eilė puikių pavyzdžių kaip sportas yra pasidaravęs jaunimo organizacijų tikslams. Pavyzdžiui galima drąsiai statyti Cicero Ateities klubą, Neo-Lituanijos vienetą Chicagoje ir Chicagos Jūrų Skautų Sporto klubą. Kodėl negalėtų panašius klubus įsteigti ir kitos draugovės bei kuopos?

P. Ž.: Ar šiuo reikalu tikitės mūsų organizacijų, tėvų bei pedagogų paramos?

Dr. Ringus: Prie organizacijų yra kiek sunkiau prieiti. Reikia manyti, kad jos su laiku ir pačios susipras. Su tėvais yra dar sunkiau — beveik beviltiška.

Jie su geriausiaisiais norais siunčia savo vaikus į muzikos ir baleto pamokas, nes tai yra kultūringa, bet yra beveik neįmanoma jiems įrodyti sporto naudingumą.

Lituanistinės mokyklos turės susiprasti, nes mes po truputį, visais būdais bandome įtikinti sporto auklėjimo prasmę ir efektingumą. Štai teko prieš mėnesį suorganizuoti jaunimo šventę Chicagoje. Mokinukų-dalyvių buvo virš 200! Tie tėvai, mokytojai ir gausūs žiūrovai, kurie dalyvavo tose žaidynėse, gėrėjosi dalyvių entuziasmu bei disciplina. Manychiau, kad visi, kurie stebėjo tą šventę įvertino sporto naudingumą.

P. Ž.: Kokių vaistų prirašytumėte, Daktare, mūsų sporto sąjungai ir bendrai visuomenei sporto auklėjimo reikalui?

Dr. Ringus: Deja, vieno vaisto neužteks. Turiu visą eilę pasiūlymų, kuriuos reikėtų skubiai įgyvendinti, kad ligonis pasveiktų:

1. Lietuvių bendruomenės plačioji organizacija turi prijungti prie jaunimo sekcijos sporto auklėjimo sekciją ir dėti visas pastangas ir kuo galima daugiau lėšų į šį auklėjimo darbą.

2. Lituanistinės mokyklos ir mūsų pedagogai turi kuo skubiausiai įtraukti sporto programą į šeštadienines mokyklas.

3. Ideologinės organizacijos turi pavairinti savo veikimą metodiška sporto programa. Žinoma, čia kalbu apie sportą kaip įrankį o ne visuotinį tikslą.

4. Visos kitos organizacijos turėtų atkreipti dėmesį į jaunimą tiek lėšomis, tiek darbu. Joms yra gyvybinis reikalas remti visus efektingus metodus pritraukimui jaunimo į lietuviškąją visuomenę, o sportas yra vienas iš geriausių būdų.

5. Vienuolynai ir parapijos turėtų skubiai susidomėti sporto salių statymu. Tėvai Jėzuitai jau vieną kartą

statydami jaunimui namus nepastatė sporto salės. Teko matyti spaudoje jog naujos statybos planuose yra numatyta ir tam tikra sporto salė. Reikia manyti, jog gandai, kad ta salė bus ir baliukam ir sportui tinkama yra netikslūs, nes tokio kompromiso negalime daryti. Sporto salė yra būtina reikalinga, o baliukų salių mes turime apsčiai.

6. Reikia visiems dėti pastangas, kad mūsų spaudoje atsispindėtų sportuojančio jaunimo pasėkmės ir, vietoje smulkių politinių ginčų, mūsų laikraščiai pradėtų kelti auklėjimo metodų vertybes ir metodus.

7. Ir svarbiausia tai, jog tas jaunimas, kuris baigė čia mokslus ir mato sporto auklėjimo reikalingumą, prisidėtų prie visos minėtos auklėjimo veiklos.

AUKSINĖ PLUNKSNA atsakymai:

1. Gliauda, 2. Mackus, 3. Mačernis, 4. Pečkauskaitė, 5. Sruoga.

ŽODŽIAI PAŽODŽIUI atsakymai

1. g. Amerikiečių **daliniai** traukiasi iš Vietnamo.
2. b. Vietnamiečių daliniai **bukliai** kariauja.
3. c. Toje krautuvėlėje parduodami šiauriniai **dariniai**.
4. e. Tą asmenį spaudoje **dagiai** pašiepia.
5. i. Moksleiviai **darbiai** kaišiojo "Ateitį" į vokus.
6. c. Pro elgetos skylėtą apsiaustą **čaižiai** šmėkščiojo šaltas vėjas.
7. a. Sargybinio akys **budriai** žvilgčiojo į visus praeivius.
8. d. Savininkas vagišių **brutaliai** išmetė už pakarpos.
9. h. Tai ir yra problema, kad yra daugiau **darbėmių** nė darbų.
10. f. Lygiuoju plentu **dailiai** lekia automobilis.

KURSANTUI

*Ei, žmogau-
Kaip tau?
Tau, kuris atrodai susirūpinęs,
Ko tu čia ieškai?
Kam manęs vis klausinėji?
Iš tavo akių matau,
Kad esi geras žmogus;
Iš tavo veido žinau,
Kad nešioji meilę tu;
Bet tu vis neramus.
Rankos siekia ir nežino ko;
Kojos veda ir nežino kur.
Ei, kursante,
Kur eini?
Kur vėdi?*

XX

MEDŽIAI

Rami naktis... Šilta. Norėjau pabuvo-
ti viena, pasvajoti. Išėjau pasivaikščioti.
Pasukau link netoliese esančio miškelio.
Vėlyvo vakaro vėsoma padvelkė į mano
veidą. Priėjusi miškelį, sustojau. Buvau
tik aš, medžiai, tarp žvaigždžių įstrigęs
mėnuo ir vėsi vakaro tylą. Visa gamta
atrodė įsisupus poilsio.

Prieš mane stovėjo senas, aukštas a-
žuolas plačiašakis. Atrodė lyg tiesė jis į
mane savo šakotas rankas ir kvietė pas
save. Nuėjau ir atsisėdau po juo. Mėnu-
lio šviesoje tarsi abstrulbę stovėjo ir kiti
medžiai. Kai kurie iš jų buvo jau matę
daug pavasarių, kaip mano minėtas di-
dysis ažuolas, kiti dar jaunučiai mede-
liai stiebėsi į dangų, tarsi norėdami pasi-
vyti didįjį ažuolą. Jie visi stovėjo tylūs,
sužiūrę į mane, vėlyvo vakaro pakeleivę,
lyg laukdami iš manęs žodžio...

“Ką gi aš galiu jums pasakyti, — gal-
vojau. — Jūs čia išvydote dienos šviesą
ir čia jūs lietučio laistomi ir saulutės spin-
dulių glamonėjami, kilot, tiesėt savo vir-
šūnes į melsvą padangę. Jūsų visas pa-
saulis čia. Atskridę paukščiai jūsų šako-
se krauna lizdus, o jūs savo žaliu vaini-
ku saugote jų mažulius nuo aršių vėjų ar

Jaunystė Lydi

Mus!

MOKSLEIVIŲ KŪRYBA

kitų pavojų. Kartais gal esate liudininkai gražių meilės porinimų, ar gal kas nors pavargęs ateina išlieti jums savojo skundo. Tačiau jūsų dienos nėra išmargintos didelių sukrėtimų. Nepalygint su mūsų, žmonių kasdiena... O varge, varge, kas mes per sutvėrimai?.. Kiek mūsų tarpe neapykantos, kiek daug pavydo, o kiek maža meilės. Kiek gobšumo, kiek daug egoizmo, o artimo meilės tiek maža... Jūs tikriausiai nesuprantate, kad dėl visų žmogaus klaidų šiame pasaulyje yra daug vargo, skausmo ir kančios, o labai maža džiaugsmo...”

Medžiai, rodos, išskaitė ir suprato mano mintis, mano skundą žmogaus gimine. Jie stovėjo ramūs, sakyčiau, liūdnai nustebę. Jų šakomis žaidė sidabrinės mėnulio gijos... Nuleidau galvą. Žiūriu į žemę ir lyg girdžiu miško atsaką, tarsi perspėjimą, tarsi grasinimą:

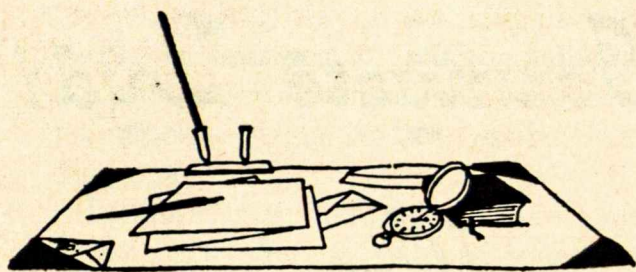
“Žmogus turi pritildyti savo rankomis sutvertą triukšmą. Jis turi sulėtinti savo žingsnius. Jis turi išmokti klausyti, kad galėtų pajusti tikrąjį gyvenimo pulsą, kad išgirstų nuskriaustojo skundą ir jį suramintų; kad galėtų pajusti neturtingojo alkį ir jį pavalgydintų; kad pamatytų nu-
liūdime skęstantį ir jį pradžiugintų...”

“O kas atsitiks, jei žmogus to nesu-
pras ir žengs įprastu klaidų keliu?..”

Nelaukdama atsakymo pakilau ir pradėjau bėgti namo. Rodos, girdėjau, kaip miškas giliai atsiduso... O gal tik švelnus vakaris padvelkė...

Vaitkutė Rusnė
iš Švyturio 1969 nr. 2.
Washington, DC.

NUO ADMINISTRACIJOS STALO

Garbės prenumeratas po 10 dol. atsiuntė: A. Avizienis, Los Angeles, Calif.; V. Baronas, Venezuela, S.A.; St. Dargis Toronto, Ont., Canada; St. Daugėla, Washington, D.C.; A Dubauskienė, Chicago, Ill.; Pr. Grušas, Morris Plains N.J.; J. Kučėnas, Chicago, Ill.; kun. V. Memėnas, Gibson City, Ill.; kun. J. Pakalniškis, Maspeth, N.Y.; kun. P. Patlaba, Chicago, Ill.; kun. St. Raila, Maspeth N.Y.; J. Šoliūnas, Chicago,

Ill.; R. Stanislovaitis, Chicago, Ill.; K. Vainius Maspeth, N. Y.; J. Žilionis, Cleveland, Ohio.

Aukojo ATEIČIAI paremti: MAS Centro Valdyba, Toronto, Ont. Canada, \$54.00; Hamiltono ASS skyrius, Hamilton, Ontario, Canada \$50.00; P. Jankauskas, Chicago, Ill., \$50.00; Toronto MAS kuopa, Toronto, Ont. Canada, \$50.00; J. Paškus, Chicago, Ill., \$25.00; kun. I. Urbanas, Gary, Ind. \$20.00; dr. M. Ramūnienė, Ottawa, Ont. Canada, \$20.00; Rochesterio "Miško Brolių" MAS Kuopa, Rochester, N.Y., \$15.60; A. Dubauskienė Chicago, Ill., \$10.00; St. Dargis Toronto, Ont. Canada, \$5.00; J. Končius, Cicero, Ill., \$5.00; K. Keblys, Southfield Mich., \$2.00.

Apmokėjo ATEITIES prenumeratą siuntinėjimą užsienio moksleivijai: A. Mažiulis, So. Boston, Mass., \$5.00; K. Keblys, Southfield, Mich. \$3.00; kun. V. Kriščiūnevičius, Detroit, Mich., \$3.00; A. Šaulys, Chicago, Ill., \$3.00.

Už garbės prenumeratas bei aukas nuoširdžiai dėkoja.

ATEITIES Administracija.

Iš stovyklos laikraščelio:

VIEŠAS LAIŠKAS DRAUGUI NAMIE

Mielas Lerojau:

Rašau šitą laišką lietuviškai, nes izraeliškai rašyt ar kalbėt čia Dainavoje, yra nepageidaujama. Kaip viskas mieste? Kaip reikalai su juodžiais? Ar jie vis jus tebegąsdina? Čia atrodo ramu, bet vadovai mėgsta ir mus gąsdinti su tais Ann Arbor žudikais ir t.t. Net liepia gerai užsirašinti ir nežengti laukan nakties metu. Tai matai kokia čia propaganda. Pagalvok. Jau vienuoliktą valandą turime ramiai miegoti! Smarkiai yra uždrausta rūkyti — net ir paprasčiausias cigaretes. O ką dar kalbėti apie alutį? Mums tik surūdijęs vanduo, šiltas pienas ir sena kava. O tu turėtumei būti čia rytais. Vyks ta mankšta — koks juokas! Bet ne vien tik tie patys pratimai yra paukščiams. Turėtum matyti tuos kurie bando juos pravesti. Yra toks mūsų vadinamas "Jurgis" sporto vadovas. Trumpai apie jį pasakius, geros širdies žmogelis, kuris vaizduoja pirmos rūšies kareivėlį. Jis turi talkininkų mankštai dar kitą Jurgį iš New York'o ir dar tą gražų Paulių.

Buvai klausęs kokią prasmę turi stovyklos. Pirmiausiai, išmokstame dainuoti gražias daineles — "Kliuku, kliuku, kliuku...", "Alaus, alaus duos Dievas daugiaus", ir t.t. Be to, išmokstame mergaites į vandenį stumdyti, nors kartais patiems tenka netikėtai ežere sušlapti. Svarbiausiai, išmokstam su vadovais susigyventi, ypač kai kuris iš jų supyksta. Šiaip dieną iš dienos valgome, žaidžiame, miegame, sportuojame, ir ginčijamės su vadovais.

Aną dieną turėjom 20 mylių iškylą, tai teko visą dieną pravaikščioti. Tą vakarą atsigaivinimui matėme monotonišką filmą su "Big John Wayne". WOW! Vieni išėjo į barakus, o kiti pasiliko miegoti filmo bėgyje.

Bet mes nenusimename. Ateis geresnės dienos. Gal net saulė pasirodys, ir valgis pagerės, ar vadovai susirgs. Gal kas nors dar išeis iš šios palaidos balos. Tačiau ir tu nenusimink Lerojau. Čia nėra taip prastai kaip pats gal įsivaizduoji. Juk ne mūsų kaltė, kad vadovai bejėgiai...

Tavo draugas,
Anupras

O. Landrytė

NORIU IŠSISUKTI IŠ ŠEŠTADIENINĖS

Maloni Panele,

Aš esu tik devynių metų. Turiu problemų. Man nepatinka lietuvių kalba, nes turiu eiti šeštadieninėn mokyklon. Ten negaliu per pamokas kramtyti gumos ir lėlėmis žaisti. Potatote chips neduoda iš viso. Popcornai brangūs. Neturiu draugų. Mergaitės neįdomios, o vakar atėmė ir ragatkę kai iššaudžiau mokyklos langus. Tėvelis sako, kad aš nekaltas, nes langų stiklai buvo perploni sudėti ir todėl išbyrėjo. Namuose man nereikia kalbėti lietuviškai ir galiu vačyti televizoną visą dieną, nes tėtis ir mama dirba. Aš noriu kaip nors išsisukti nuo tos šeštadieninės, bet tėtis sako, kad turiu eiti, nes jis yra labai žymus lietuvis. Kažkam vadovauja ir kalba labai dažnai ir garsiai per telefoną.

Nuskriaustas moksleivis

Mielas vaike,

Už langų iškūlimą — kalta mokykla. Kamgi ji veda tave į pagundą? Tu surask tėveliui antrą darbą tada jis bus per daug išvargintas ir nustos veikėjauti. O tada tu iš šeštadieninės galėsi ištrūkti.

TURIU NEGERĄ PAVARDE

Miela Landryte,

Ir tavo pavardė neperlietuviškiausia. Nėra abejonės, kad tu mane suprasi ir išgelbėsi mane iš keblios padėties. Idant geriau įkibčiau naujame krašte, aš sumaniau pakeisti pavardę. Ir ilgas vardas trukdė. Sutrumpinau. Vietoje Vytauto dabar tapau Vito, o vietoje Skunkevičiaus tapau — Skunk.

Pasirodė, kad keisdamas pavardę anglių šnektoje nebuvo stiprus ir nežinojau ką reiškia "skunk". Dabar jau žinau. Iš manęs visi darbovietėje juokiasi. Patark kas daryti.

Susikunkiaavęs tautietis
Vito Skunk

Misteri,

Labai paprasta. Vieną kartą taip savo tautą išdavus ir patriotiškumo atsižadėjus — kelio atgal nebėra. Tapk šios žemės druska (ar kuo nors kitu; kas kvėpia panašiai į tavo pavardę).

Siūlyčiau tau iš Skunk pavirsti į Punk. Tavo likimas nepasikeis tik gal mažiau kvėpėsi.

AR SOLISTUI TINKA APTRAUKTOS KELNĖS?

Panele,

Nors man tavo patarimas ir nereikalingas, pats apie tai geriau žinau, bet mano lakštingala — žmonelė neduoda ramybės. Užtat nutariau tau parašyti, idant man žmona nekvaršintų galvos ir įrodyčiau kokia tu esi nesumani muzikoje.

Aš esu labai garsus solistas. Apie mane jau rašė visa tarptautinė spauda. Ką rašo lietuviškoji — man nei šilta, nei šalta, nes esu per daug žinomas, idant man kažkokie dypukai galėtų pakenkti.

Nėra abejonės, kad tamsta apie mano dainavimą esi girdėjusi. Jei nusimanai bent kiek dainavimo mene žinai ir mano nepaprastą kelią į viršūnes. Toks tik vienas, mažas, kvailas klausimėlis: ar man pritiktų koncertuose dainuoti aptrauktomis kelnėmis? Aš turiu netik dievišką balsą, bet ir nežemiškai gražias šlaunis. Sakojos moterims labai patinka. Koks tavo atsakymas?

Šlauningas solistas

Mielas Gražbalsi,

Per daug čia neįsivaizduok ir neišsivaizdink. Tiesa, tavo balsas garsus. Tiktum į kino žvaigždes (ką aš tuo noriu pasakyti tai, jog galėtum dirbti kur nors kine ir gaisro atveju galėtum savo balsu pasitarnauti sušukdamas galingai — "Ugnis!"). Dėl tavo gražšlauningumo nedaug turiu pasakyti. Esu šimtą kartų gražesnių mačiusi. Tad tylėk išdidi, putpele.

PAŽADĖTA — IŠTESĖTAI**(Žodis iš MAS CV dėl žygio ATEIČIAI)**

Moksleivių ateitininkų centro valdyba ragina visus stovyklautojus, ėjusius 20-25 mylių žygyje stovyklose, dabar imtis darbo ir raginti, ar telefonu ar laiškeliais, pasižadėjusius "sponsorius" pristatyti sutartą sumą pinigų — auką.

Surinkę sumą už nueitą mylių skaičių, prašome pristatyti savo kuopos globėjui, kuris tada persiūs kuopos auką ATEITIES administratoriui J. Polikaičiui, 7235 S. Sacramento Ave., Chicago, Ill. 60629

Kiekvienas žygyje ėjęs stovyklautojas turi savo "sponsoriui" pristatyti raštelį nurodydamas (a) kiek mylių pavyko išeiti, (b) kiek žmogus žadėjo už mylią mokėti ir (c) sumą kiek jis dabar yra skolingas. Įdomu kuriai kuopai pasiseks pirmiausiai pristatyti aukas ir kuri surinks daugiausia aukų?

Atsiminkite, kad ATEITIS yra ir Jūsų žurnalas. Jūs jį turite remti.

Tenka priminti ir "sponsoriams", kad kiekvienoje stovykloje, kurioje buvo daromas žygis, stovyklautojai turėjo eiti ilgą laiką karštoje vasaros saulėje. Nerasdami nė laiko atsikvėpti ar pabūti šešėlyje, jie stūmėsi pirmyn per dulkes, per karštį, kad išeitų kiek galima daugiau mylių ir tuo uždirbtų savo žurnalui ATEIČIAI daugiau pinigų.

Neapvilkime jų, idant jų darbas nebūt buvęs veltui. Pažadas be ištesėjimo yra niekam vertas.

**Garbė Kristui!
MAS CV**